

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

1/ 2020

(Άρθρο 77 παρ. 5 εδ. δ' του Ν.3852/2010 όπως τροποποιήθηκε με το ν. 4623/2019)

Προς κ. Αθανάσιο Βασιλόπουλο Δήμαρχο Καλαμάτας

Η ενδοοικογενειακή βία είναι η πιο συχνή αιτία τραυματισμού των γυναικών απ' ό,τι τα αυτοκινητιστικά δυστυχήματα, οι επιθέσεις ληστείας και τα επεισόδια βιασμού μαζί στην κοινωνία (Stark & Flitkraft 1988)

Θέμα : Κέντρο Συμβουλευτικής Γυναικών Θυμάτων Βίας Δήμου Καλαμάτας. Κοινωνικό Κράτος Δικαίου. Ίδρυση ΝΠΔ με την επωνυμία [...] σε συνεργασία με το Κέντρο Συμβουλευτικής Γυναικών Θυμάτων Βίας. Κέντρο Φιλοξενίας Γυναικών Θυμάτων Βίας Δήμου Καλαμάτας.

Ειδική Βιβλιογραφία : Γεώργιος Φερετζάκης , Νομοθεσία δικαίου θυμάτων , Εκδ.Βροτέας, Αθήνα 2020. ACT Alliance (2012) CLAPPING WITH BOTH HANDS: 15 STUDIES OF GOOD PRACTICE PROMOTING GENDER EQUALITY, Gender Report, Geneva. Ahmed Sara (2004b) THE NON-PERFORMATIVITY OF ANTI-RACISM, Paper Presented at Centre LGS Colloquium Text and Terrain: Legal Studies in Gender and Sexuality University of Kent, UK. Ahmed Sara (2007) A PHENOMENOLOGY OF WHITENESS, Feminist Theory, Sage Publications, London, UK. Anderson Benedict (2006) IMAGINED COMMUNITIES, Verso, New York. Anzaldú'a Gloria (1987) BORDERLANDS/ LA FRONTERA: THE NEW MESTIZA, Aunt Lute Books, San Francisco. Bhatt Sujata (1995), THE STINKING ROSE, Carcanet Press, UK. Biglia Barbara, Clark Jude, Motzkau Johanna & Zavos Alexandra (2005) "Feminisms and activism: reflections on the politics of writing and the editorial process", Annual Review of Critical Psychology 4,:Discourse Unit,

Department of Psychology and Speech Pathology, Manchester University. Bliss Shepherd (1987) «Αναθεωρώντας την Απρενωπότητα», <https://mythoplasieskiafigiseis.wordpress.com/>

Boal Augusto (1981) ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΙΕΖΟΜΕΝΟΥ, Εκδόσεις Θεωρία, Αθήνα.

Bourdieu Pierre (1999) ΓΛΩΣΣΑ & ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, Ινστιτούτο του Βιβλίου/ Εκδόσεις Α. Καρδαμίτσα, Αθήνα.

Braidotti Rosi (2014) METAMORPHIC OTHERS & NOMADIC SUBJECTS, in http://www.tanyaleighton.com/p/p00-0620/LARIC_Braidotti_Metamorphic_Others_and_Nomadic_Subjects.pdf

Carter Rodney (2004) OF THINGS SAID & UNSAID: POWER, ARCHIVAL SILENCES & SILENCES IN POWER, Paper prepared for the Association of Canadian Archivists, Montreal CA (28 May 2004).

Christensen Hilda Romer & Breengaard Hvidt Michala (2011) MAINSTREAMING GENDER, DIVERSITY & CITIZENSHIP, Working Paper n.4/ Gender Mainstreaming Report, University of Copenhagen/ FEMCIT (Gendered Citizenship in Multicultural Europe: The Impact of Contemporary Women's Movements). Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW). <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/text/econvention.htm>, Covington Denise Yolanda (2008) EMBODIED HISTORIES, DANCED RELIGIONS, PERFORMED POLITICS: CONGO CULTURAL PERFORMANCE & THE PRODUCTION OF HISTORY & AUTHORITY, Dissertation for a PhD in Anthropology, University of Michigan

Derbyshire Helen (2002) GENDER MANUAL: A PRACTICAL GUIDE FOR DEVELOPMENT POLICY MAKERS & PRACTITIONERS, Social Development Division, DFID-Department for International Development, UK. Dynamo International: Street Workers Network, <http://travailderue.org/publications/publicaciones-red/>

European Commission (2012) SHE FIGURES: GENDER IN RESEARCH & INNOVATION, STATISTICS & INDICATORS, Directorate General for Research & Innovation, Directorate B – European Research Area, Unit B6/ Ethics & Gender, Brussels. European Commission Unit in Charge of Equal Opportunities (1998) 100 WORDS FOR EQUALITY: A GLOSSARY OF TERMS ON EQUALITY BETWEEN WOMEN & MEN, Luxembourg. Federation of Detached Youth Work, <http://www.detachedyouthwork.info/publications.htm>.

Foucault Michel (1982) ARCHAEOLOGY OF KNOWLEDGE, Vintage Books, London.

Gal Susan (1991) “Between Speech and Silence” in Micaela di Leonardo (ed) GENDER AT THE CROSSROADS OF KNOWLEDGE: FEMINIST ANTHROPOLOGY IN THE POSTMODERN ERA, University of California Press, Berkeley.

Gibran Khalil (1974) Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ, Εκδόσεις Μπουκουμάνη, Αθήνα.

Gilligan Carol (1977) “In a Different Voice: Women's Conceptions of Self and Morality”, Harvard Educational Review, Vol. 47, USA.

Goffman Erving (2001) ΣΤΙΓΜΑ – ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΦΘΑΡΜΕΝΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ, Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, Αθήνα.

Group of Specialists on Mainstreaming (2004) GENDER MAINSTREAMING: CONCEPTUAL FRAMEWORK, METHODOLOGY & PRESENTATION OF GOOD PRACTICES, Directorate General of Human Rights, Council of Europe, Strasbourg.

Hannan Carolyn (2000) FROM CONCEPT TO ACTION: GENDER MAINSTREAMING IN OPERATIONAL ACTIVITIES, Technical Review Meeting/ Assessment of Gender Mainstreaming an Empowerment of Women in Sub-Saharan Africa, UNDP Supported Activities Review, New York.

hooks bell (1994) “Love as the Practice of Freedom” in OUTLAW CULTURE, Routledge, New York, Inter-Agency Committee on Women & Gender Equality (IACWGE) in cooperation with UNIFEM, <http://www.un.org/women-watch/resou-rces/goodpractices/>

International Labour Organization (2013) GOOD PRACTICES IN PROMOTING GENDER EQUALITY IN ILO TECHNICAL COOPERATION PROJECTS, A Gender Equality Tool, Bureau for Gender Equality, Geneva, Switzerland.

Irigaray Luce (1985) SPECULUM OF THE OTHER WOMAN, Cornell University Press, Ithaca NY.

Kabeer Naila (2010) VOICE, AGENCY & THE SOUNDS OF

SILENCE: A COMMENT ON JANE PARPART'S PAPER, Center for Gender in Global Context, Michigan State University, East Lansing MI. Kelchner, R. & Martin, J. P. (1998) "Lernen durch Lehren" in Timm, J. P. (Hg.) ENGLISCH LERNEN UND LEHREN - DIDAKTIK DES ENGLISCHUNTERRICHTS, Cornelsen Verlag, Berlin, Kurzon Dennis (2007) TOWARDS A TYPOLOGY OF SILENCE, Journal of Pragmatics, 39, 1673-1688. Mahoney Maureen A (1996) "The Problem of Silence in Feminist Psychology", Feminist Studies 22(3): 603- 625. Marrengula L. Miguel (2010) ADDRESSING SOCIO-CULTURAL ANIMATION AS COMMUNITY BASED SOCIAL WORK WITH STREET CHILDREN IN MAPUTO, MOZAMBIQUE, Academic Dissertation for the Faculty of Social Sciences of the University of Tampere, Department of Social Work Research, Finland. Mattila Antti (2001) SEEING THINGS IN A NEW LIGHT: REFRAMING IN THERAPEUTIC CONVERSATION, Rehabilitation Foundation/ Research Reports N. 67, Helsinki University Press, Finland. Mindell Arnold (2005) SUPERVISION AND THE LEARNING PROCESS – CONSENSUS REALITY, DREAMLAND, ESSENCE, <http://www.aamindell.net/research-ampt.htm#35> Mindell Arnold (2002) ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΦΩΤΙΑ: ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΟΜΑΔΩΝ – ΑΞΙΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ & ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ, Εκδόσεις Γραφές, Αθήνα. Mindell Arnold (2000) QUANTUM MIND: THE EDGE BETWEEN PHYSICS & PSYCHOLOGY, Lao Tse Press, Portland OR. Mindell Arnold (1989) THE YEAR I – GLOBAL PROCESS WORK: COMMUNITY CREATION FROM COMMUNITY PROBLEMS, TENSIONS & MYTHS, Arkana Publications by Penguin Group, London. Neimanis Astrida (2007) GENDER MAINSTREAMING IN PRACTICE: A TOOLKIT, United Nations Development Programme RBEC, Bratislava. Neimanis Astrida (2005) GENDER MAINSTREAMING IN PRACTICE: A HANDBOOK, United Nations Development Programme RBEC, Bratislava. Page Steve & Wosket Val (2001) SUPERVISING THE COUSELLOR – A CYCLICAL MODEL, Brunner-Routledge, East Sussex, UK. Parks Rosa with Haskins Jim (1999) MY STORY, Puffin Books, USA. Parpart Jane (2002) "Lessons from the Field: Rethinking Empowerment, Gender and Development from a Post-(Post?-)Development Perspective" in K. Saunders (ed.) FEMINIST POST- DEVELOPMENT THOUGHT: RETHINKING MODERNITY, POST-COLONIALISM AND REPRESENTATION, Zed Books, London UK. Pollak Susan & Gilligan Carol (1982) "Images of Violence in Thematic Apperception, Test Stories," Journal of Personality and Social Psychology, Vol. 42, USA. Rich Adrienne (1978) "The Cartographies of Silence" In THE DREAM OF A COMMON LANGUAGE: POEMS , New York. Rogers Carl (1961) ON BECOMING A PERSON – A THERAPIST'S VIEW OF PSYCHOTHERAPY, Houghton Mifflin Company, Boston. Rossi Alice (1969) SEX EQUALITY: THE BEGINNING OF IDEOLOGY, "The Humanist", Vol. Xxix/ N.5 (Reprinted in Roszak B. & Roszak T.(eds) MASCULINE/ FEMININE, Harper & Row, New York. Ryan Björk (2007) GENDER MAINSTREAMING AND EMPOWERMENT, Master Thesis in Africa and International Development Centre for African Studies, Göteborg University, Sweden. Said E. Edward (2006) ΑΝΑΣΤΟΧΑΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑ & ΑΛΛΑ ΔΟΚΙΜΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ, Εκδόσεις Scripta, Αθήνα, Section on Equality between Women and Men (1998) GENDER MAINSTREAMING – CONCEPTUAL FRAMEWORK, METHODOLOGY & PRESENTATION OF GOOD PRACTICES, Final Report of Activities of the Group of Specialists on Mainstreaming, Directorate of Human Rights, Council of Europe, Strasbourg, May 1998. Tronto C. Joan (2011) ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ (CARE) Σ' ΕΝΑΝ ΕΥΑΛΩΤΟ ΚΟΣΜΟ, Εκδόσεις Πόλις, Αθήνα. Vassiliou Anni & Ligdopoulou Tina (2005) "It Takes Two: Glimpses of the Creative Youth Workshop Projecto of Thrace" in Zavos Alexandra, Biglia Barbara, Clark Jude & Motzkau Johanna (eds.) Annual Review of

Critical Psychology 4: Feminisms & Activisms, Discourse Unit, Department of Psychology and Speech Pathology, Manchester University Walby Sylvia (2005) GENDER MAINSTREAMING: PRODUCTIVE TENSIONS IN THEORY & PRACTICE, Oxford University Press, UK. Wetherell Margaret, Taylor Stephanie & Yates J. Simon (2003) DISCOURSE THEORY & PRACTICE – A READER, Sage Publications, London. Woodward David (2015) INCREMENTUM AD ABSURDUM: GLOBAL GROWTH, INEQUALITY & POVERTY ERADICATION IN A CARBON CONSTRAINED WORLD, United Nations Conference on Trade & Development (UNCTAD), World Economic Review/ World Economics Association, UK. Yalom Irvin (1995) THE THEORY & PRACTICE OF GROUP PSYCHOTHERAPY, Fourth Edition, Perseus Books Group, New York, USA. Yancey Martin Patricia (1990) RETHINKING FEMINIST ORGANISATIONS, “Gender & Society” Journal June 1990/ Vol.4/ N.2, Sage Publications/ Oakland University, USA. Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2006) ΧΑΡΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΞΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ & ΑΝΔΡΩΝ: 2006- 2010, Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική & Κοινωνική Επιτροπή & στην Επιτροπή των Περιφερειών, COM (2006)92, Βρυξέλλες. Αγγελάκη Ρουκ Κατερίνα (2014) ΠΟΙΗΣΗ: 1963-2011, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα. Αγρογιάννη Βασιλική (2015) ΜΙΚΡΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΔΙΑΓΝΩΣΗΣ & ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ ΒΙΑΣ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ, Σχέδιο Δράσης «Δράσεις Παρέμβασης του Κέντρου Γυναικών Καρδίτσας στην Εκπαιδευτική Κοινότητα για την Πρόληψη & Αντιμετώπιση της Βίας», Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Διοικητική Μεταρρύθμιση 2007-2013» της ΓΓΙΦ, Καρδίτσα. Βουγιούκα Άννα (2013) ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΓΕΝΗ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, Σχέδιο Δράσης ΦΕΜ-ΑΤΤΙΚΑ/ «Δράσεις Ενδυνάμωσης, Πρόληψης της Έμφυλης Βίας, Ενίσχυσης της Κοινωνικής/ Εργασιακής (Επαν)ένταξης Ευπαθών Ομάδων Γυναικών, Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Διοικητική Μεταρρύθμιση 2007-2013» της ΓΓΙΦ, Αθήνα. Βουγιούκα Άννα & Λιάπη Μαρία (2013) ΠΙΛΟΤΙΚΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, Σχέδιο Δράσης ΦΕΜ-ΑΤΤΙΚΑ/ «Δράσεις Ενδυνάμωσης, Πρόληψης της Έμφυλης Βίας, Ενίσχυσης της Κοινωνικής/ Εργασιακής (Επαν)ένταξης Ευπαθών Ομάδων Γυναικών, Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Διοικητική Μεταρρύθμιση 2007-2013» της ΓΓΙΦ, Αθήνα. Βουγιούκα Άννα & Λυγδοπούλου Τίνα (επιμ.) (2011) ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΥΠΑΘΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΟΜΑΔΩΝ, στο πλαίσιο του προγράμματος Romii Creaza Intreprinderi Sociale De Reciclare A Materialelor De Ambalaj “ROMA-RE”, Τεχνική Εκπαιδευτική ΚΕΚ Α.Ε., Αθήνα, Λαμπρινίδη Χριστιάνα (επιμ.) (2002) Η ΔΙ-ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΗΣ BARBIE, Σειρά Γυναικεία Γραφή: Σκέψη & Θεωρία, Εκδόσεις Κοχλίας, Αθήνα. Μάρη Ειρήνη & Μπίρμπας Δημήτρης (2011) ΟΔΗΓΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΧΑΡΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΣΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ, Υπουργείο Εσωτερικών/ Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων, Αθήνα. Παπαδοπούλου Δέσποινα & Λυγδοπούλου Τίνα (2008) ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΕΚΤΟΣ ΔΟΜΗΣ: ΕΝΑ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ, Equal - «Συγκλίσεις», Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης & Αυτοδιοίκησης, Αθήνα. Παπαστεργίου Βασίλης & Τάκου Ελένη (2013) Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΕΝΤΕΚΑ ΜΥΘΟΙ & ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ, Έκδοση του Ιδρύματος Ρόζα Λούξεμπουργκ, Γραφείο Βρυξελλών/ Παράρτημα Αθήνας με πόρους του Γερμανικού Υπουργείου Εξωτερικών.

Σχετικές διατάξεις : Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (v.2101/1992) , 2ο Προαιρετικό Πρωτόκολλο για την εμπορία παιδιών, παιδική πορνεία και παιδική πορνογραφία (v. 3625/2007) Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού

Οργανωμένου Εγκλήματος & Πρωτόκολλο για την Πρόληψη, Καταστολή και Τιμωρία της Διακίνησης Προσώπων, ιδιαίτερα Γυναικών και Παιδιών & Πρωτόκολλο κατά της Λαθραίας Διακίνησης Μεταναστών από τη Γη, τη Θάλασσα και τον Αέρα, Διεθνής Σύμβαση κατά των βασανιστηρίων και άλλων μορφών σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, Υπ' αριθμ.182 Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ILO) για τις χειρότερες μορφές παιδικής εργασίας Διεθνής Σύμβαση για την εξάλειψη κάθε μορφής φυλετικών διακρίσεων, Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, Διεθνής Σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεως κατά των γυναικών, Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Δράση κατά της Εμπορίας Ανθρώπων, Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών από τη σεξουαλική εκμετάλλευση και σεξουαλική κακοποίηση, Οδηγία 2011/36/ΕΕ για την πρόληψη και καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και για την προστασία των θυμάτων, Οδηγία 2011/92/ΕΕ για την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας, Σύνταγμα, Ποινικός Κώδικας – Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, Ν.4267/2014 για την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία, Ν.4251/2014 Κώδικας Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης, Ν. 4198/2013 για την πρόληψη και καταπολέμησης της εμπορίας ανθρώπων και για την προστασία των θυμάτων (Οδηγία 2011/36/ΕΕ), Ν.3875/2010 Κύρωση της Σύμβασης του Πατέρμο και των τριών Πρωτοκόλλων, Π.δ. 233/2003 για την προστασία και αρωγή στα θύματα των εγκλημάτων 323, 323Α, 323 Β, 348 Α, 349, 351, 351 Α του Ποινικού Κώδικα, και των άρθρων 87 παρ. 5 και 6 και 88 του ν. 3386/2005, Ν. 3064/2002 για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, των εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας, της πορνογραφίας ανηλίκων και γενικότερα της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής και αρωγή στα θύματα των πράξεων αυτών, Π.δ.114/2010 (Οδηγία 2005/85/ΕΚ), Ν.3907/2011 (Υπηρεσία ασύλου και αρχή Προσφυγών), Π.δ.113/2013 (Οδηγία 2005/85/ΕΚ), Π.δ.141/2013(Οδηγία 2011/95/ΕΕ), Π.δ.167/2014(τροποποιεί το 114), Κανονισμός Δουβλίνου ΙΙΙ, Σύμβαση Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε με το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης (κυρώθηκαν με: ν.δ.3989/1959 και α.ν.389/1968 αντίστοιχα).

Ειδικότερες διατάξεις: Οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 " Σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων Διεθνή προστασία- Γενικές διατάξεις σχετικά με τις συνθήκες υποδοχής, άρθρο 39 - Γενικές Διατάξεις για τις διαδικασίες υποδοχής και ταυτοποίησης Κεφ. Γ` Διατάξεις σχετικά με τα ευάλωτα πρόσωπα άρθρο 58 (Άρθρα 21 και 22 Οδηγίας 2013/33/ΕΕ), άρθρο 59 (Άρθρο 23 Οδηγίας 2013/33/ΕΕ) – ν.4636/2019: Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις. Ανήλικοι. 1., ν 4620/2019: Νέος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας (Ισχύς από 1.7.2019) βλ. Και ν. 4637/2019, άρθρο 47 ν.4596/2019: Πρωτόκολλο Σύμβασης Προάσπισης των Δικαιωμάτων/ Οδηγ. 2016/343:Τεκμήριο αθωότητας κλπ, άρθρο 6 Πδ 62/2019: Αναδιάρθρωση υπηρεσιών Υπ.Προστασίας του Πολίτη, Ελληνικής Αστυνομίας, Πυροσβεστικού Σώματος κλπ, άρθρο 4 ν. 4557/2018: Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες . Βασικά αδικήματα. (άρθρο 3 στοιχείο 4 της Οδηγίας 2015/849), άρθρο 7 ν. 4531/2018: Σύμβ.Καταπολέμησης της Βίας κατά των γυναικών-Ενδοοικογ.Βίας/Αρχή αμοιβ.αναγνώρισης επί Χρηματ.ποινών (άρθρο 5 απόφασης-πλαίσιο), άρθρο 24 ν 4531/2018: Σύμβ.Καταπολέμησης της Βίας κατά των γυναικών-Ενδοοικογ.Βίας/Αρχή αμοιβ.αναγνώρισης επί χρηματ.ποινών, άρθρο 6 ν. 4198/2013: Καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και άλλες διατάξεις, άρθρο 9 ΥΑ Δ11//2019 (ΥΑ Δ11/οικ.2643/-1073 ΦΕΚ Β 2474 2019): Μητρώο Ασυνόδευτων Ανηλίκων. Διασύνδεση μητρώου, άρθρο 10 ΥΑ Δ11//2019 (ΥΑ Δ11/οικ.-28303/1153 ΦΕΚ Β 2558 20-19): Διαδικ.επιλογήςεπαγγελμ.επιτρόπου,προσόντα,κωλύμα-τα,αριθμ.ασυνόδ.

ανήλικων, επιμόρφ., αξιολόγ., αμοιβή κλπ. Εκπαίδευση επαγγελματία επιτρόπου, άρθρο 3 ν. 4637/2019: Τροποποιήσεις Ποινικού Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και συναφείς διατάξεις. Τροποποιήσεις στα άρθρα 142, 142Α, 159, 159Α, 168, 169Α, 173, 187, 187Α, 187Β, 213, 235, 236 και 237 και νέο άρθρο 237Β του Ποινικού Κώδικα, Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, άρθρο 35 ν. 4640/2019 – Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

Διατάξεις για το «Σπίτι του Παιδιού», ΥΑ Δ 1/2019 (ΥΑ Δ 14/15834/237 ΦΕΚ Β 1344 2019): Καθορισμός προδιαγραφών λειτουργίας των Κέντρων Κοινότητας, Ν 4531/2018: Σύμβ. Καταπολέμησης της Βίας κατά των γυναικών-Ενδοοικογενειακής βίας, άρθρο 3. Τροποποιήσεις του ν. 3500/2006 (Α' 232), Ν 4251/2014: Κώδικας Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ενταξης κλπ διατάξεις άρθρο 50. Ενημέρωση θυμάτων και ειδική μέριμνα για ανήλικους: , Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

Θεσμικό πλαίσιο Κοινωνικού Κράτους Δικαίου. Α. Μάνεσης, 1986, «Οι κύριες συνιστώσες του συστήματος θεμελιωδών δικαιωμάτων του Συντάγματος 1975», στο Οι συνταγματικές ελευθερίες στην πράξη, Αθήνα, Σάκκουλας, σ. 20 κ.ε., ιδίως σ. 22, του ίδιου, 1992, «Η πραγμάτωση της συνταγματικής προστασίας της νεότητας στο ισχύον δίκαιο», Χαριστήρια στον Ιωάννη Δεληγιάννη, Επιστημονική Επετηρίδα Τμήματος Νομικής Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, σ. 239, του ίδιου, 1995, «Η προβληματική της προστασίας των κοινωνικών δικαιωμάτων» στο Όψεις προστασίας ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, Ίδρυμα Μαραγκοπούλου, Αθήνα, Εστία, σ. 172 κ.ε., Δ. Τσάτσος, 1982, Συνταγματικό δίκαιο, τ. Α', Αθήνα, σ. 254, 258, Γ. Κασιμάτης, 1972, Τα συνταγματικά όρια της ιδιοκτησίας, Αθήνα, σ. 67, του ίδιου, 1985, Συνταγματικό δίκαιο ΙΙ, Αθήνα, Σάκκουλας, σ. 61, Κ. Μαυριάς, 2000, Συνταγματικό δίκαιο Ι, Αθήνα, σ. 321 κ.ε., του ίδιου, 1986, «Τα κοινωνικά δικαιώματα στο Σύνταγμα του 1975», στο Οι συνταγματικές ελευθερίες στην πράξη, Αθήνα, Σάκκουλας, σ. 183, 191 κ.ε., Π. Παραράς, 1982, Corpus, Ι, Αθήνα, Σάκκουλας, σ. 8, Γ. Παπαδημητρίου, 1993, «Η αρχή του κοινωνικού κράτους στη μεταπολιτευτική Ελλάδα (1974-1991)», στο Ο φιλελευθερισμός και το κοινωνικό ζήτημα. Φιλελεύθερες απαντήσεις στην κοινωνική πρόκληση, Αθήνα, σ. 193, Π. Δαγτόγλου, 1981, «Γνωμοδότηση», Νομικό Βήμα, του ίδιου, 1991, «Συνταγματικό δίκαιο, ατομικά δικαιώματα», Αθήνα, Σάκκουλας, σ. 56, Γ. Λεβέντης, 1976, «Τα κοινωνικά δικαιώματα του πολίτη», ΤοΣ, σ. 137, Μ. Σταθόπουλος, 1981, «Οικονομική ελευθερία, οικονομικό σύστημα και Σύνταγμα», ΤοΣ, σ. 517-523, Γ. Κουκιάδης, 1984, Εργατικό δίκαιο, ατομικές εργασιακές σχέσεις και κοινωνική πολιτική, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας, σ. 45 κ.ε., Δ. Τραυλός, 1975, «Το δικαίωμα εργασίας στο πεδίο έντασης μεταξύ Συντάγματος και κοινωνικής πραγματικότητας», ΤοΣ, σ. 745 κ.ε., Γ. Κατρούγκαλος, 1998, Το κοινωνικό κράτος στη μεταβιομηχανική εποχή, Αθήνα, Σάκκουλας, Ξ. Κοντιάδης, 1997, Κράτος πρόνοιας και κοινωνικά δικαιώματα, Αθήνα, Σάκκουλας, Α. Γέροντας, 1987, «Επίκαιρα προβλήματα του κοινωνικού κράτους», ΤοΣ, σ. 44, του ίδιου, 1985α, Σύγχρονοι προβληματισμοί του παροχικού κράτους, Νομικές Μελέτες του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, Κομοτηνή, Χ. Ανθόπουλος, 1993, Το πρόβλημα της λειτουργικής δέσμευσης των θεμελιωδών δικαιωμάτων, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας, σ. 142-149, Α. Στεργίου, 1994, Η συνταγματική

κατοχύρωση της κοινωνικής ασφάλισης, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας. Από την αλλοδαπή βιβλιογραφία, την καθιέρωση της αρχής του κοινωνικού κράτους στο Σύνταγμα του 1975 δέχεται ο H. Zacher, 1993, *Abhandlungen zu Sozialrecht*, Müller Verlag, Heidelberg, σ. 13, Ανδρουλάκης Β., 2007, «Ο προσδιορισμός των κατευθύνσεων της οικονομικής δραστηριότητας», *Εφημερίδα Διοικητικού Δικαίου*, τεύχ.1, σ. 101-114. Ανθόπουλος Χ., 1993, Το πρόβλημα της λειτουργικής δέσμευσης των θεμελιωδών δικαιωμάτων, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας. Badura P., 1976, «Θεμελιώδη προβλήματα του οικονομικού συντάγματος», *Νομικό Βήμα*. Βαρουφάκης Γ., 2010, Η αισιόδοξη πλευρά της χρεοκοπίας, <http://www.protagon.gr/Default.aspx?tabid=70&smid=382&ArticleID=2121>. Βενιζέλος Ε., 1984, Όρια της αναθεώρησης του Συντάγματος του 1975, Θεσσαλονίκη, Παρατηρητής. Βενιζέλος Ε., 1990, Το γενικό συμφέρον και οι περιορισμοί των συνταγματικών δικαιωμάτων, Θεσσαλονίκη, Παρατηρητής. Γέροντας Α., 1985, Διοικητικό οικονομικό δίκαιο, Αθήνα, Σάκκουλας. Γέροντας Α., 1985α, Σύγχρονοι προβληματισμοί του παροχικού κράτους, *Νομικές Μελέτες του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης*, Κομοτηνή. Γέροντας Α., 1987, «Επίκαιρα προβλήματα του κοινωνικού κράτους», *ΤοΣ*, σ. 44-59. Γεωργιάδης Α., 1999, *Ενοχικό δίκαιο. Γενικό Μέρος*, Αθήνα. Γιαννακόπουλος Κ., 2006, «Προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού και διαφάνεια: Όρια ή σκοποί του κρατικού παρεμβατισμού;», *Εφημερίδα Διοικητικού Δικαίου*, τεύχ. 6, σ. 758-763. Γιαννακόπουλος Κ., 2008, «Μεταξύ συνταγματικών σκοπών και συνταγματικών ορίων: Η διαλεκτική εξέλιξη της συνταγματικής πραγματικότητας στην εθνική και στην κοινοτική έννομη τάξη», *Εφημερίδα Διοικητικού Δικαίου*, τεύχ. 5, σ. 733-762. Γκλαβίνης Π., 2010, Το Μνημόνιο της Ελλάδος στην ευρωπαϊκή, διεθνή και εθνική έννομη τάξη, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας. Δαγτόγλου Π., 1981, «Γνωμοδότηση», *Νομικό Βήμα*, σ. 597-611. Δαγτόγλου Π., 1991, *Συνταγματικό δίκαιο, ατομικά δικαιώματα*, Αθήνα, Σάκκουλας. Δεληγιάννης Γ., 1992, «Οικονομική ελευθερία και κρατική παρέμβαση», *Νομικό Βήμα*, σ. 1180-1192. Δελλής Γ., 2008, *Κοινή ωφέλεια και αγορά, τόμ. Α΄*, Αθήνα, Σάκκουλας. Δημακόπουλου Κ., 1977, «Γύρω από την έννοια του σκληρού πυρήνα της δημοκρατίας δυτικού τύπου», *ΤοΣ*, σ. 102-119. Δημητρόπουλος Α., 1994, *Συνταγματικά δικαιώματα*, (4η έκδ.), Αθήνα, Σάκκουλας. Καζάκος Π., 2007, *Αναθεώρηση του συντάγματος και οικονομία. Δοκίμια οικονομικής ανάλυσης των συνταγματικών θεσμών*, Αθήνα, Παπαζήσης. Καζάκος Π., 2007α, «Το “οικονομικό σύνταγμα” της ΕΕ με και χωρίς αναθεώρηση των συνθηκών: Θεσμικές εγγυήσεις για ανοιχτές αγορές», *Ευρωπαϊών Πολιτεία*, τεύχ. 1, σ. 93-152. Καζάκος Π., 2010, *Από τον ατελή εκσυγχρονισμό στην κρίση. Μεταρρυθμίσεις, χρέη και αδράνειες, 1993-2010*, Αθήνα, Πατάκης. Καρακώστας Β., 2005, «Περιουσία και υπερνομοθετική προστασία της περιουσίας», *Δίκη*, σ. 617-631. Κασιμάτης Γ., 1972, *Τα συνταγματικά όρια της ιδιοκτησίας*, Αθήνα, Κασιμάτης Γ., 1974, *Περί της αρχής της επικουρικότητας του κράτους. Συμβολή εις την έρευνα της σχέσεως κράτους και κοινωνίας*, Αθήνα. Κασιμάτης Γ., 1985, *Συνταγματικό δίκαιο II, τόμ. Α*, Αθήνα, Σάκκουλας. Κατρούγκαλος Γ., 1996, «Οι λειτουργίες της αρχής του κοινωνικού κράτους στο Σύνταγμα του 1975», *Επιθεώρηση Δικαίου Κοινωνικών Ασφαλίσεων*, τεύχ. 10, σ. 657-665. Κατρούγκαλος Γ., 1998, *Το κοινωνικό κράτος στη μεταβιομηχανική εποχή*, Αθήνα, Σάκκουλας. Κατρούγκαλος Γ., 2006, «Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις των δημοσίων υπαλλήλων: Ένα παράδειγμα αμφισβήτησης του “αναθεωρητικού κεκτημένου” της αναθεώρησης του 2001», *ΤοΣ*, σ. 457-472. Κατρούγκαλος Γ., 2006α, *Τα κοινωνικά δικαιώματα*, Αθήνα, Σάκκουλας. Κατρούγκαλος Γ., 2010, «*Memoranda sunt servanda?*», *Εφημερίδα Διοικητικού Δικαίου*, τεύχ. 2, σ. 151-163. Κοντιάδης Ξ., 1997, *Κράτος πρόνοιας και κοινωνικά δικαιώματα*, Αθήνα, Σάκκουλας. Κουκιάδης Γ., 1978, «Η κίνηση για την δημιουργία ανθρώπινων όρων εργασίας», *Εφημερίδα Εργατικού Δικαίου*, τεύχ.1. Κουκιάδης Γ., 1984, *Εργατικό δίκαιο, ατομικές εργασιακές σχέσεις και κοινωνική πολιτική*, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας. Κουκιάδης Ι., 2009, *Εργατικό*

Δίκαιο. Ατομικές εργασιακές σχέσεις, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας. Κουκιάδης Ι., 2010, «Εργασιακό δίκαιο κατεχόμενης χώρας», Ελευθεροτυπία, 12/12. Κρανιδιώτης Γ., 1976, «Ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης, 1961-1976», Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών, τεύχ. 28. Λεβέντης Γ., 1981, Συλλογική αυτονομία και κρατικός παρεμβατισμός στο εργατικό δίκαιο, Αθήνα, Σάκκουλας. Λεβέντης Γ., 1976, «Τα κοινωνικά δικαιώματα του πολίτη», ΤοΣ, σ. 121-145. Μάνεσης Αρ., 1986, «Οι κύριες συνιστώσες του συστήματος θεμελιωδών δικαιωμάτων του Συντάγματος 1975», στο Οι συνταγματικές ελευθερίες στην πράξη, Αθήνα, Σάκκουλας. Μάνεσης Αρ., 1992, «Η πραγμάτωση της συνταγματικής προστασίας της νεότητας στο ισχύον δίκαιο», στο Χαριστήρια στον Ιωάννη Δεληγιάννη, Επιστημονική Επετηρίδα Τμήματος Νομικής Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη. Μάνεσης Αρ., 1995, «Η προβληματική της προστασίας των κοινωνικών δικαιωμάτων», στο Όψεις προστασίας ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, Ίδρυμα Μαραγκοπούλου, Αθήνα, Εστία. Μάνεσης Αρ., Μανιτάκης Α., Παπαδημητρίου Γ., 1991, Η υπόθεση Ανδρεάδη και το «Οικονομικό Σύνταγμα», Αθήνα, Σάκκουλας. Μανιτάκης Α., 1994, Κράτος δικαίου και έλεγχος της συνταγματικότητας, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας. Μαρίας Κ., 2010, «Η δανειακή σύμβαση Ελλάδας – κρατών Ευρωζώνης υπό το πρίσμα των θεσμών και του δικαίου της Ε.Ε.», Νομικό Βήμα, τεύχ. Νοεμβρίου, σ. 2204- 2220. Μαυριάς Κ., 1986, «Τα κοινωνικά δικαιώματα στο Σύνταγμα του 1975», στο Οι συνταγματικές ελευθερίες στην πράξη, Πρακτικά Α' Συνεδρίου Ένωσης Ελλήνων Συνταγματολόγων, Αθήνα, Σάκκουλας, σ. 183-199. Μαυριάς Κ., 2000, Συνταγματικό δίκαιο Ι, Αθήνα, Σάκκουλας, Μουδόπουλος Σ., 1987, «Το δικαίωμα εργασίας στο άρθρο 22, παρ. 1 του Συντάγματος», στο Σύνταγμα και εργασιακές σχέσεις, Έκδοση Επιθεώρησης Εργατικού Δικαίου, σ. 113-127. Μπόσκοβιτς Κ., 2001, «Κοινοτικός δικαστής και οικονομικό σύνταγμα: Η συμβολή του ΔΕΚ στη διαμόρφωση του συντακτικού οικονομικού προτύπου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», ΤοΣ, σ. 189-200. Παπαδημητρίου Γ., 1993, «Η αρχή του κοινωνικού κράτους στη μεταπολιτευτική Ελλάδα (1974-1991)», στο Ο φιλελευθερισμός και το κοινωνικό ζήτημα. Φιλελεύθερες απαντήσεις στην κοινωνική πρόκληση, Αθήνα, σ. 193-217. Παπαδημητρίου Κ., 2006, «Το κοινωνικό δικαίωμα στην εργασία», στο Κοινωνικά δικαιώματα και κρίση του κράτους πρόνοιας, Όμιλος Αριστόβουλος Μάνεσης, Αθήνα, Παπαζήσης, σ. 93-125. Παπαδημητρίου Τ., 1994, «Η διασφάλιση του κατώτατου ορίου του καθαρού εισοδήματος του εργαζομένου», Επιθεώρηση Εργατικού Δικαίου, τεύχ. 2, σ. 113-120. Παραρά Π., 1982, Corpus, Ι, Αθήνα, Σάκκουλας. Παραρά Π., 1989, Ελευθερία και ισότητα στη σύγχρονη Γαλλία, Αθήνα, Κομοτηνή, Σάκκουλας. Παυλόπουλος Π., 2011, Τα ανυπέβλητα προβλήματα συνταγματικής κατοχύρωσης του δημοσιονομικού κανόνα, Εισήγηση στο Κέντρο Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου στο Συνέδριο «Δημοκρατία, Σύνταγμα, ευρωπαϊκή συμπολιτεία» (υπό δημοσ.). Παυλόπουλος Π., 2010, «Υπερασπίζοντας το Σύνταγμα», Καθημερινή, 18/7. Σβώλος Α., Μαριδάκης Γ., Σπυρόπουλος Ι., 1941, «Περί οικονομικού ελέγχου της Ελλάδος», Θέμις, τεύχ. ΝΓ', σ. 27-31. Σκανδάμης Ν., 1986, «Προστασία των ατομικών δικαιωμάτων οικονομικού, κοινωνικού και πολιτιστικού χαρακτήρα στην κοινοτική δικαιοταξία», ΤοΣ, σ. 61-83. Σκανδάμης Ν., 2006, Το παράδειγμα της ευρωπαϊκής διακυβέρνησης, Αθήνα, Κομοτηνή, Σάκκουλας. Σταθόπουλος Μ., 1981, «Οικονομική ελευθερία, οικονομικό σύστημα και Σύνταγμα», ΤοΣ, σ. 517-532. Σταθόπουλος Μ., 2004, Γενικό ενοχικό δίκαιο, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας. Σταματόπουλος Σ., 2000, Αναγκαστική εκτέλεση εις βάρος του ελληνικού δημοσίου, Αθήνα, Κομοτηνή, Σάκκουλας. Στεργίου Α., 1994, Η συνταγματική κατοχύρωση της κοινωνικής ασφάλισης, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας. Τάχος Α., 1976, Διοικητικόν οικονομικόν δίκαιον, Θεσσαλονίκη, Σάκκουλας. Τραυλός Δ., 1975, «Το δικαίωμα εργασίας στο πεδίο έντασης μεταξύ Συντάγματος και κοινωνικής πραγματικότητας», ΤοΣ, σ. 738-757. Τραυλός-Τζανετάτος Δ., 1977, Εργατικό δίκαιο και βιομηχανική κοινωνία, Αθήνα, Σάκκουλας. Τροβά Ε., 1996, Οικονομικό σύνταγμα και

ευρωπαϊκό δίκαιο, Εισήγηση στο Συνέδριο για τα είκοσι χρόνια του Συντάγματος του 1975, Αθήνα, Σάκκουλας. Τσάτσου Θ., 1970, «Το πρόβλημα της ερμηνείας εν τω συνταγματικό δικαίω», Επετηρίς Επιστημονικών Ερευνών Πανεπιστημίου Αθηνών, Αθήνα. Τσάτσος Δ., 1982, Συνταγματικό Δίκαιο, τ. Α, Αθήνα, Σάκκουλας. Τσούκας Π., 1993, «Η αρχή του κοινωνικού κράτους στη γερμανική νομολογία», ΤοΣ, σ. 785-790. Χρυσόγονος Κ., 2000, Μια βεβαιωτική αναθεώρηση, Αθήνα, Σάκκουλας, Χρυσόγονος Κ., 2002, Ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, Αθήνα, Σάκκουλας. Χρυσόγονος Κ., 2004, «Η νομοθετική ρύθμιση της αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του δημοσίου με τον ν.3068/2002», Δίκη, σ. 117-139. Χρυσόγονος Κ., 2010, «Η χαμένη τιμή της Ελληνικής Δημοκρατίας», Νομικό Βήμα, τεύχ. 6, σ. 1362-1375. Ξενόγλωσση Alston Ph., Weiler J.H., 1999, An ever closer union in need of a human rights policy: The European Union and human rights, HLR Jean Monnet Paper 1. Barnard C., 2008, «Social dumping or dumping socialism?», The Cambridge Law Journal, vol. 67, pp. 262-280. Bähge M., Oberbeck H., 1985, «Zur entwicklung von arbeit und beschäftigung im dienstleistungssektor», στο Alvater E., Baethge M., Arbeit (eds) Über die zukunft der arbeitgesellschaft, VSA-Verlag, Hamburg, pp. 179-190. Behrens P., 1994, «Die wirtschaftsverfassung der Europäischen Gemeinschaft», στο G. Braggermeier (ed.), Verfassungen für ein ziviles Europa, Baden-Baden, Nomos, pp. 51-75. Blanke Th., 2007, «Viking und Laval vor dem Europäischen Gerichtshof», Arbeit und Recht, vol. 7-8, pp. 249-254. Böhm F., 1950, «Wirtschaftsordnung und staatsverfassung», Recht und Staat, H.153/154, Tübingen. Buchheit L.C., Gulati G. Mitu, 2009, «The coroner's inquest», International Financial Law Review, vol 2, pp. 31-45. Castles F. G., 2002, «The European social policy model: Progress since the early 1980s», European Journal of Social Security, vol. 3-4, pp. 299-313. Cavallini J., 2008, «Une action collective licite en droit interne peut être contraire à la liberté d'établissement consacrée par la traité de Rome», La Semaine Juridique – Social, pp. 1086- 1099. Chander A., 2004, «Odious securitization», EMORY L.J., vol. 53, pp. 924-940. Cruz J. B., 2002, Between competition and free movement, Oxford, Hart. Davies A. C. L., 2008, «One step forward, two steps back? The Viking and Laval cases in the ECJ», Industrial Law Journal, vol. 37, pp. 126-148. de Wilmars M., 1988, «Réflexions sur lordre juridico-économique de la communauté européenne», στο J. Dutheil de La Rochere, J. Vandamme (eds), Interventions publiques et droit communautaire, Paris, Pedone. Dickerson M., 2004, «A politically viable approach to sovereign debt restructuring», EMORY L.J., vol. 53, pp. 923-945. Drach D., Gertler M.S., 1991, «The world economy and the nation-state», στο D. Drache, M.S. Gertler (eds), The new era of global competition, Montreal and Kingston, McGill-Queen's University Press. Fabricius F., 1995, «Der schutz sozialer rechte in der Bundesrepublik Deutschland», στο Όψεις της προστασίας των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, Ίδρυμα Μαραγκοπούλου, Αθήνα, Εστία. Gulati M., Buchheity L. C., 2010, How to restructure Greek debt, Duke Working Papers, Duke University, http://scholarship.law.duke.edu/working_papers/47. Hack L., Hack I., 1986, Gesamtarbeiter, aufgemischt und umgeforscht, Veränderte Strukturen industrieller Produktionssysteme, Prokla, nr. 64, Rotbuch Verlag, Berlin. Hauriou M., 1925, «La théorie de l'institution et de la fondation, Essai de vitalisme social», Cahiers de la Nouvelle Journée, vol. 4, Hauriou M., 1928, Précis du droit constitutionnel, Paris. Hedemann J.W., 1922, Grundzüge des wirtschaftsrechts, Mannheim, Berlin, Leipzig. Heller Th., 1996, «Comments on the economic constitution of the European Community», στο F. Snyder (ed.) Constitutional dimensions of European economic integration, London. Hennecke F., 1988, «Gesetzgebung im Leistungsstaat», DoV, pp. 768-780. Hirsch J., 1986, «Der sicherheitsstaat. das "model Deutschland", seine krise und die "neue soziale bewegungen"», Auflage, Frankfurt/Main. Jessop B., 1993, Changing forms and functions of the state in an era of globalization and regionalization, Εισήγηση στο Συνέδριο EAEPE, Paris, 4-7/11/1993. Jessop B., 1993α,

«Structural competitiveness and strategic capacities. Rethinking state and international capital», στο Sjostrand S. E. (ed.), *Institutional change, theoretical and empirical findings*, New York, Sharpe, κεφάλ. 11. Jorge Ch., 1997, «The market without the state? The “economic constitution” of the European Community and the rebirth of regulator policies», *European Integration online Papers (EioP)*, vol. 1, no. 19. Jorge Ch., 2005, «What is left of the European economic constitution? A melancholic eulogy», *European Law Review*, vol. 30, pp. 461-489. Katrougalos G., 1993, *La crise de légitimité de l’administration*, Athens, Sakkoulas. Katrougalos G., 1996, «The implementation of social rights in Europe», *Columbia Journal of European Law*, vol.1, pp. 277-312. Kocher E., 2008, «Fundamental social rights in community law and in the German constitution: Equivalent rights?», *The International Journal of Comparative Labour Law and Industrial Relations*, vol. 24, no. 3, pp. 385-396. Kremer M., Jayachandran S., 2002, *Odious Debt*, Harvard Seminar, <http://204.180.229.21/external/np/res/seminars/2002/poverty/mksj.pdf>. Lothian T., 1995, «The criticism of the third-world debt and the revision of legal doctrine», *Wis. Int. L. J.*, vol. 13, pp. 421-460. Maduro M.P., 1998, *We the Court, The European court of justice and the European Economic Constitution*, Oxford, Portland Oregon, Hart. Malberg J., Sigerman T., 2008, «Industrial actions and EU economic freedoms: The autonomous collective bargaining model curtailed by the ECJ», *Common Market Law Review*, vol. 45, pp. 674-693. Mancina E. F., 2004, «Note. Sinners in the hands of an angry god: Resurrecting the odious debt doctrine in international law», *Geo. Wash. Inter. L. Rev.*, vol. 36. Nipperdey H.C., 1965, *Soziale marktwirtschaft und grundgesetz*, Köln, Berlin, München. Orlandini G., 2007, *Right to strike, transnational collective action and European law: Time to move on?*, Jean Monnet Working Paper 8/07. Poiaras M., 1999, *Striking the elusive balance between economic freedom and social rights in the EU*, στο Ph. Alston (ed.), *The EU and Human Rights*, Oxford, Oxford University Press, pp. 449-472. Porzecanski C., 2005, «From rogue creditors to rogue debtors: Implications of Argentina’s default», *Chicago Journal of International Law*, vol. 6, no 1, pp. 31-50. Porzecanski. C., 2010, *When bad things happen to good sovereign debt contracts: The case of Ecuador*, MPRA Paper No. 20857, American University, <http://mpra.ub.uni-muenchen.de/20857>. Rödl F., 2005, «Europäisches verfassungsziel “soziale Marktwirtschaft” - kritische anmerkungen zu einem populären modell», *Integration*, vol. 2, pp. 150-161. Sauter W., 1998, «The economic constitution of the European Union», *Columbia Journal of European Law*, vol. 4, pp. 27-168. Schnapp F. E., «Sozialstaat», στο I. Münz, Ph. König (eds), *Grundgesetz kommentar*, C.H. Becköschel Verlagsbuchhandlung, München, pp.1046-1060. Schwarcz S. L. 2011, «Facing the debt challenge of countries that are too big to fail», στο R.W.Kolb (ed.), *Sovereign debt: From safety to default (υπό δημοσ.)*. Stern K., 1977, *Das staatsrecht der bundesrepublik Deutschland*, vol. 1. Teague P., 1995, «Europe of the regions and the future of national systems of industrial relations», στο A. Amin, J. Tomaney (eds), *Behind the myth of the European Union*, London, Routledge, pp. 149-173. Teyslié B., 2008, «Esquisse du droit communautaire des conflits collectifs», *La Semaine Juridique – Social*, vol. 1075, pp. 15-18. Thomas S., 2008, «La jurisprudence de la cour de justice et du tribunal de première instance», *Chronique des arrêts, Arrêt «Laval»*, *Revue du droit de l’ Union européenne*, vol. 1, pp. 495-498. Tietje C., 2005, «Die Argentinien-krise aus rechtlicher sicht: Staatsanleihen und Staateninsolvenz», *Beiträge zum Transnationalen Wirtschaftsrecht*, vol. 37. Weiss L., 1997, «Globalization and the myth of the powerless state», *New Left Review*, vol. 1, no 225, pp. 3-27. Zacher H., 1965, «Aufgaben einer theorie der wirtschaftsverwaltung», στο *Festschrift für F. Böhm*, Tübingen. Zacher H., 1993, *Abhandlungen zu sozialrecht*, Heidelberg, Müller Verlag.

Εισαγωγικά . Το κοινωνικό φύλο τέμνει όλες τις κοινωνικές ομάδες, προσθέτοντας ή αφαιρώντας στην εκμετάλλευση ή στα προνόμια, στην ισχύ ή στην αδυναμία των μελών τους. Έτσι, η αγρότισσα, η εργάτρια, η γυναίκα πανεπιστημιακός, η επιχειρηματίας, αλλά και η αστή, στους διαφορετικούς τους κόσμους ή κάθε μια και κατά περίπτωση θα συναντήσουν πρόσθετες, σε σχέση με τους συντρόφους τους, δυσκολίες ή λιγότερες «ευκαιρίες» προσωπικής έκφρασης και κοινωνικής αποδοχής τους, χωρίς αυτό να οφείλεται, βέβαια, στις βιολογικές τους διαφορές.

Οι κοινωνικές διαφορές των φύλων διαπιστώνονται σε πολλά επίπεδα: στην οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα ανδρών και γυναικών, που είναι η διαφορετική αντιμετώπιση, μισθολογικά και εργασιακά, στον επαγγελματικό διαχωρισμό σε «ανδρικά» και σε «γυναικεία» επαγγέλματα, στο ιδεολογικό επίπεδο των νοοτροπιών και αντιλήψεων για τη «φύση» των δυο φύλων, στο χώρο της οικογένειας και της καθημερινής ζωής (συσσώρευση των υποχρεώσεων της οικογενειακής φροντίδας στους ώμους των γυναικών). Σε πολλές οικογένειες επιβιώνουν συλλογικές νοοτροπίες αρχαϊκών προτύπων για τη διαφοροποίηση των ρόλων ανάλογα με το φύλο, είναι γνωστό ότι τόσο στην εκπαίδευση όσο και στην απασχόληση τα αγόρια και οι άνδρες έχουν εξασφαλίσει την προτεραιότητα και την προνομιούχηση.

Το άρθρο 1 της Διακήρυξης των Ενωμένων Εθνών για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών (UN Declaration on Elimination on Violence against Women) ορίζει τη βία ως εξής: «Κάθε βίαιη πράξη που βασίζεται στο φύλο και έχει σαν αποτέλεσμα τη σωματική, σεξουαλική και ψυχολογική βλάβη ή δυστυχία για τις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων και των απειλών για βίαιες πράξεις, εξαναγκασμό, ή αυθαίρετη στέρηση ελευθερίας ανεξάρτητα αν η βία συμβαίνει στη δημόσια ή την ιδιωτική ζωή». Η βία κατά των γυναικών έχει πολλά πρόσωπα. Το φαινόμενο της βίας όπως αυτό εκφράζεται στη συμπεριφορά του θύτη στην Ελληνική κοινωνία περιέχει τέσσερις μορφές με μερικές επικαλύψεις. Οι κύριες βίαιες συμπεριφορές είναι: 1) η σεξουαλική, 2) η σωματική, 3) η ψυχολογική και 4) η οικονομική βία. 1. Στη σεξουαλική βία περιλαμβάνονται: εξαναγκασμός για σεξουαλικές πράξεις στις οποίες δεν συναινεί το θύμα, όπως βιασμός μέσα και έξω από μια σχέση, σεξουαλική κακοποίηση παιδιών και εφήβων, σεξουαλική παρενόχληση και απειλές στο χώρο εργασίας ή στο δημόσιο χώρο, καταναγκαστική πορνεία (trafficking). 2. Στη σωματική βία περιλαμβάνονται: γελοιοποίηση του σώματος του άλλου, σπρωξιές, πετάγματα στο πάτωμα, γροθιές, κλωτσιές, χαστούκια, χτυπήματα σε άλλα σημεία του σώματος με τα χέρια ή άλλα αντικείμενα, τσιμπήματα, δαγκωματιές, σπασίματα μελών ή πλευρών, καταναγκαστική ακινησία, απόπειρα πνιξίματος, επιθέσεις με όπλο και μαχαίρι, καψίματα, συστηματικά βασανιστήρια, φόνος. 3. Η ψυχολογική βία έχει πολύπλοκες μορφές. Αποτελείται από τον εξαναγκασμό για υποταγή με απειλές, καταστροφή προσωπικών ειδών του θύματος ή αντικειμένων του σπιτιού, ή απειλές γι' αυτό, συνεχές βρίσιμο, υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς, δημιουργία κλίματος εκφοβισμού και τρόμου, γελοιοποίηση του θύματος ιδιωτικά ή σε κοινό χώρο, συνεχή κριτική και υποτίμηση των αποφάσεών του, κτητικότητα και κοινωνική απομόνωση, συνεχή έλεγχο των κινήσεων, διαρκής κριτική και υποτιμητικά σχόλια για την εμφάνιση, το σώμα, τις ενδυματολογικές επιλογές τοποθέτηση της ευθύνης στο θύμα

για οποιαδήποτε αποτυχία ή κακοδαιμονία του θύτη, κλείδωμα στο σπίτι ή εγκατάλειψη σε έναν άλλο χώρο με σκοπό την τιμωρία. Τέλος, συκοφάντηση της μητέρας στα παιδιά της κι απόπειρες διάρρηξης του δεσμού τους, από τον πατέρα-δράστη της βίας, Η Οικονομική βία όταν λαμβάνει χώρα στην οικογένεια, αφορά στέρηση οικονομικών πόρων πάνω στους οποίους η σύντροφος –σύζυγος έχει δικαίωμα, απόκρυψη ή υπεξαίρεση εισοδημάτων και ιδιοκτησιών, εκμετάλλευση οικονομικών πόρων του θύματος για προσωπικούς σκοπούς του συζύγου-δράστη, στέρηση για εκείνη κ συχνά για τα παιδιά, βασικών φυσικών αγαθών όπως τροφή, ρούχα, φάρμακα, στέγη παρά τις υπάρχουσες οικονομικές δυνατότητες, εμπόδιο της συζύγου ή συντρόφου να εργαστεί ή να διαλέξει ελεύθερα μια απασχόληση, πίεση για σύναψη δανείων στο όνομά της. Συχνά οδηγεί σε οικονομική καταστροφή. Όταν συμβαίνει στο χώρο εργασίας, αφορά ενίοτε σεξουαλική παρενόχληση και απειλές για απόλυση . Η έκταση όλων των μορφών βίας κυμαίνεται από κοινωνία σε κοινωνία ανάλογα με τη νομική και οικονομική θέση των γυναικών. Οι μορφές βίας κατά των γυναικών που καλύπτονται από την Ελληνική Νομοθεσία είναι: α) Η Ενδοοικογενειακή σωματική βία β) Ο Βιασμός, μέσα και έξω από μια σχέση. γ) Η Σεξουαλική κακοποίηση παιδιών και εφήβων, η σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας. δ) Η σωματεμπορία (trafficking). Μια έρευνα που διεξάχθηκε από τους Buvinic et al, (1999:1222). για την κοινωνική και οικογενειακή βία στις χώρες της Λατινικής Αμερικής και την Καραϊβική, ταξινομεί τις κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις της βίας σε τέσσερα διαφορετικά επίπεδα: 1. στο επίπεδο του άμεσου κόστους, 2. στο μη χρηματικό επίπεδο που είναι ο πόνος και η δυστυχία, 3. στο οικονομικό κόστος πολλαπλών επιδράσεων, 4. στο κοινωνικό κόστος πολλαπλών επιδράσεων.

Σύμφωνα με τη συνθήκη των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού, κάθε παιδί στον κόσμο έχει δικαίωμα «σε ένα βιοτικό επίπεδο που να είναι επαρκές για τη σωματική, νοητική, πνευματική, ηθική και κοινωνική του ανάπτυξη». Αυτές οι βασικές ανάγκες για την ευημερία του ονομάζονται μέσο αναμενόμενο περιβάλλον. Η σοβαρότερη αποτυχία του διαπροσωπικού περιβάλλοντος να παράσχει αυτές τις δυνατότητες που ενισχύουν την ανάπτυξη εμφανίζεται όταν το σπίτι του παιδιού αποτελεί πηγή φόβου παρά ασφάλειας. Ενώ και άλλοι άνθρωποι μπορεί να κακομεταχειρίζονται ένα παιδί, η κατάχρηση που γίνεται από τους γονείς τείνει να έχει τις σοβαρότερες και περισσότερο μακροχρόνιες επιπτώσεις στην ανάπτυξη. Τα παιδιά στις βίαιες ή ανεπαρκείς οικογένειες υφίστανται διάφορα είδη κακοποίησης που έχουν διαφορετικές επιπτώσεις στην ανάπτυξή τους. Σωματική κακοποίηση (χτυπήματα, καψίματα, κλοτσιές), σεξουαλική κακοποίηση (έκθεση ή βίαιη συμμετοχή σε σεξουαλική πράξη), παραμέληση (αποτυχία ικανοποίησης βασικών αναγκών ή έλλειψη επίβλεψης) και ψυχολογική ή συναισθηματική κακοποίηση (αποτυχία ικανοποίησης των αναγκών ενός παιδιού για ασφάλεια, αποδοχή, αυτονομία μέσω της γελοιοποίησης ή της τρομοκρατίας (Wenar C. Kerig P., 2000). Η παραμέληση είναι η πιο συχνή μορφή κακομεταχείρισης. Η γνωστική και γλωσσική ανάπτυξη επηρεάζεται σοβαρότερα από την παραμέληση από ότι από άλλες μορφές κακοποίησης. Τα παραμελημένα παιδιά καταδεικνύουν τις πιο επιβλαβείς επιδράσεις, και έχουν τις λιγότερες βασικές δεξιότητες κατά την είσοδό τους στο σχολείο και η επίδοσή τους είναι τουλάχιστον κατά δύο έτη κάτω από το

αναμενόμενο επίπεδο στις δοκιμασίες της γλώσσας, της ανάγνωσης και των μαθηματικών καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής περιόδου. Παρομοίως οι παραμελημένοι/ες έφηβοι/ες λαμβάνουν τους χαμηλότερους σχολικούς βαθμούς και είναι πολύ πιθανό να επαναλάβουν την τάξη. Τα παραμελημένα παιδιά σε σύγκριση με άλλα παιδιά προσχολικής και σχολικής ηλικίας, είναι περισσότερο διασπασμένα, έχουν χαμηλό αυτοσεβασμό και είναι τα λιγότερο επιδέξια στην αντιμετώπιση της πίεσης. Στην εφηβεία εμφανίζουν τόσο προβλήματα εσωτερίκευσης όσο και εξωτερίκευσης καθώς επίσης και δυσμενείς επιπτώσεις στη σφαίρα της πρωτοβουλίας. Τα παραμελημένα παιδιά 14-18 ετών εμφανίζουν πιο συγκεκριμένα μειωμένο ενδιαφέρον για τη δουλειά, το σχολείο και αυξανόμενη παραβατικότητα και κατάχρηση ουσιών (Steinberg, 1974). Τα παιδιά αυτά είναι μη διεκδικητικά, έχουν ελλείψεις στις κοινωνικές δεξιότητες και είναι ανίκανα να αντιμετωπίσουν δύσκολες διαπροσωπικές καταστάσεις. Στερούνται ενθουσιασμού, θέσπισης στόχων και αποσύρονται εύκολα από τις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις (Wear C., Keri P., 2000). Στην ενδοοικογενειακή βία συχνά οι θύτες κακοποιούν τα παιδιά τους εξίσου με τις συζύγους. Έρευνες έχουν δείξει πως 45-70% των γυναικών θυμάτων βίας αναφέρουν ότι και τα παιδιά τους έχουν υποστεί ένα είδος βίας και κακομεταχείρισης (White, Smith, Koss & Figueredo, 2000). Η βία ενάντια στα παιδιά είναι πιο πιθανό να συμβεί σε σπίτια όπου υπάρχει βία μεταξύ των συζύγων παρά σε σπίτια που δεν υπάρχει η συζυγική βία. Εκτιμάται πως σε ποσοστό 70% των περιπτώσεων όπου υπάρχει θάνατος παιδιού λόγω κακοποίησης υπάρχει ιστορικό κακοποίησης ενάντια στη μητέρα (Messinger & Eldridge, 1993). Τα παιδιά μπορούν να υποστούν βία «τυχαία», όταν λειτουργούν ως «πυροσβέστες» σε ένα καυγά ή μπορούν να μπου ενδιάμεσα για να προστατέψουν τη μητέρα τους.

Παρατηρήσεις Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης

Μη κάλυψη θέσεως Νομικού Συμβούλου στο Κ.Σ. από το 2014. - Συνεργασία με τον Δικηγορικό Σύλλογο Καλαμάτας. Κάλυψη θέσεως Ειδικού Νομικού Συμβούλου στο νεοσυσταθέν ΝΠΙΔ με την επωνυμία [...] υπαχθέν στον Δήμο Καλαμάτας. 3ο στάδιο .Τερματισμός υπόθεσης. Συζήτηση με την εξυπηρετούμενη και διευκρινιστικές απαντήσεις για θέματα που πιθανόν να χρήζουν ιδιαίτερης αποσαφήνισης. Σε αυτό το στάδιο η γυναίκα είναι σε θέση να πάρει κάποιες αποφάσεις αξιοποιώντας την νομική συμβουλευτική προς την κατεύθυνση επίλυσης του νομικού προβλήματος που αντιμετωπίζει. Η νομική συμβουλευτική αποσκοπεί πρωτίστως στο να ενημερώσει τη γυναίκα –θύμα για τα δικαιώματά της και τις υποχρεώσεις της ως μητέρα, σύντροφο, σύζυγο αλλά και ως εργαζόμενη και ως ενεργό πολίτη αυτής της χώρας. Η νομική συμβουλευτική καθίσταται επιτυχημένη: α) όταν θα καταφέρει να μετριάσει ή να εξαλείψει το άγχος της γυναίκας, το οποίο έχει την έδρα του κυρίως στην ανασφάλεια της γυναίκας σχετικά με την κτήση και την άσκηση συγκεκριμένων δικαιωμάτων της, β) όταν θα καταφέρει να κινητοποιήσει τη γυναίκα, ώστε αυτή να προβεί σε συγκεκριμένες νομικές ενέργειες προκειμένου να ασκήσει τα δικαιώματά της. Η νομική συμβουλευτική σε μία γυναίκα-θύμα είναι δύσκολη υπόθεση και ο νομικός σύμβουλος θα πρέπει να είναι οπλισμένος/η με

ιδιαίτερες δεξιότητες. Το να προσφέρει ο νομικός σύμβουλος άμεσα νομικές συμβουλές, π.χ αναλύοντας το νόμο 3500/2006 ή ενημερώνοντας «ξερά» τη γυναίκα για τα δικαιώματά της, ως συζύγου ή μητέρας, είναι επιπόλαιο και επικίνδυνο. Σπάνια μία υπόθεση είναι τόσο απλή για να μπορέσει ο νομικός σύμβουλος να τη «σκαπουλάρει» με ένα 30λεπτο νομικής συμβουλευτικής. Αρκετές υποθέσεις αφορούν εκκρεμούσες δικαστικές υποθέσεις, όπως ασκηθείσες διώξεις για αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας, αποκτήματα σε γάμο, θέματα επιμέλειας τέκνων, κ.λπ., οι οποίες απαιτούν προσεκτική ακρόαση, χρόνο και μελέτη δικογραφίας, για να οδηγήσουν σε μία σωστή εκτίμηση της υπόθεσης και εν συνεχεία σε ορθή νομική συμβουλή της γυναίκας. Βέβαια υπάρχουν και γυναίκες οι οποίες έρχονται το πρώτον σε επαφή με νομικό σύμβουλο. Αυτές οι περιπτώσεις είναι πιο απλές αλλά και εδώ χρειάζεται χρόνος για να μπορέσει ο νομικός σύμβουλος να συγκεντρώσει ένα σωστό ιστορικό. Η πλειονότητα των γυναικών-θυμάτων, σε ένα ποσοστό που αγγίζει το 98%, έχει θέματα Οικογενειακού Δικαίου. Και στο Οικογενειακό Δίκαιο η λεπτομέρεια κάνει τη διαφορά. Και εκεί ο νομικός σύμβουλος πρέπει να ακούει προσεκτικά και να σημειώνει. Δίνουμε χρόνο στη γυναίκα να μιλήσει αλλά οι δικές μας ερωτήσεις, είναι αυτές που θα οδηγήσουν την υπόθεση στον νομικό πυρήνα της και έτσι θα μπορέσουμε να ανιχνεύσουμε τι είναι σημαντικό, τι έχει αξία και τι όχι στη συγκεκριμένη υπόθεση. Ο/Η νομικός σύμβουλος είναι πρωτίστως σύμβουλος και δευτερευόντως εφαρμοστής του δικαίου. Αυτό αντιστρέφεται όταν στη συνάντηση με τη γυναίκα αποκαλυφθεί ότι υφίσταται άμεση κακοποίηση παιδιού. Πολλές γυναίκες κρύβουν από το νομικό σύμβουλο ότι και τα παιδιά τους κακοποιούνται. Κάποιες γυναίκες το αποκαλύπτουν εύκολα στον ψυχολόγο. Αυτό γίνεται γιατί στο «μυαλό» των περισσότερων γυναικών ο νομικός σύμβουλος έχει τη θέση του εισαγγελέα ή του δικαστή. Πολλές γυναίκες πιστεύουν ότι μπορεί να κινηθεί άμεση δίωξη εις βάρος τους, εάν ομολογήσουν στον νομικό σύμβουλο ότι ο σύντροφός/σύζυγός τους είναι βίαιος και στα παιδιά. Ο/Η νομικός σύμβουλος οφείλει να ενημερώσει τη γυναίκα ότι αυτή έχει ευθύνες όταν δεν προστατεύει τα παιδιά της από το βίαιο σύντροφο. Ο/Η νομικός σύμβουλος οφείλει να δεσμεύσει ηθικά τη γυναίκα ότι αυτή θα προχωρήσει σε νομικές ενέργειες προκειμένου να προστατέψει τα παιδιά της. Σε αυτή την περίπτωση καλό θα ήταν ο/η νομικός σύμβουλος να παρακολουθεί την υπόθεση με διακριτικότητα και να συνεργάζεται με τον/τη σύμβουλο κοινωνικής στήριξης/κοινωνικό λειτουργό για την περίπτωση που θα χρειαστεί παρέμβαση του εισαγγελέα ρκετές γυναίκες τηλεφωνούν και ζητούν προσωπικό ή τηλεφωνικό ραντεβού με νομικό σύμβουλο την ίδια μέρα. Στις περισσότερες περιπτώσεις υπάρχει σοβαρός λόγος που η γυναίκα ζητάει άμεσα νομική συμβουλευτική. Κάποιες φορές, βέβαια, υπάρχει και κατάχρηση και απλά η γυναίκα νοιώθει ανασφαλής και θέλει να ενημερωθεί εκ νέου για τα δικαιώματά της ή για κάποια εκκρεμή δικαστική υπόθεση. Δεχόμαστε πάντα τη γυναίκα εκτάκτως. Εάν υπάρχουν πολλά ραντεβού μπορούμε να τηλεφωνήσουμε και να ρωτήσουμε τη γυναίκα τι συμβαίνει. Μπορούμε να τη ρωτήσουμε εάν παρέλαβε κάποιο έγγραφο για δικαστήριο. Μπορούμε τηλεφωνικά να κάνουμε μια πρώτη εκτίμηση και αναλόγως να πράξουμε. Ακόμα και όταν δεν πρόκειται για κάτι έκτακτο, η επικοινωνία που θα κάνουμε με τη γυναίκα και το ενδιαφέρον που θα δείξουμε για την υπόθεσή της τη βοηθάει να νοιώσει ασφάλεια και εμπιστοσύνη στο πρόσωπό μας .

Ειδική Ενημέρωση – Σεμινάρια από Ειδικούς Επιστήμονες στα κατά τόπον αστυνομικά τμήματα σε τοπικό επίπεδο. Οι περισσότεροι αστυνομικοί εκδηλώνουν δυσφορία και απροθυμία όταν κληθούν να παρεισφρήσουν στο οικογενειακό περιβάλλον και να συλλάβουν το βίαιο δράστη. Αρκετοί αστυνομικοί, μετά τη ψήφιση του ν.3500/2006 εκδηλώνουν συμπεριφορά διαμεσολαβητή, προβαίνουν σε συστάσεις στο δράστη και προωθούν συμφιλιοτικές λύσεις μεταξύ δράστη και θύματος. Ο αστυνομικός είναι υποχρεωμένος να συλλάβει το βίαιο δράστη και δεν έχει το δικαίωμα της διακριτικής ευχέρειας της δράσης ή της αδράνειας, αφού τα αδικήματα της ενδοοικογενειακής βίας διώκονται πλέον αυτεπάγγελα. Ο αστυνομικός είναι υποχρεωμένος να πράξει τις προβλεπόμενες από το νόμο διαδικασίες για κάθε έγκλημα που λαμβάνει γνώση και εν συνεχεία να παραπέμψει την υπόθεση στον αρμόδιο εισαγγελέα. Σύμφωνα με την εγκύκλιο – εγχειρίδιο για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας- που εκδόθηκε από το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας τον Απρίλιο του 2005, οι Αστυνομικοί οφείλουν να δίνουν προτεραιότητα στο χειρισμό υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας. Πρώτιστο καθήκον του Αστυνομικού είναι η ασφάλεια και η προστασία του θύματος. Όταν απειλείται η ζωή, η σωματική ακεραιότητα και η υγεία του θύματος επιβάλλεται άμεση αστυνομική επέμβαση. Περαιτέρω εάν σε υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας διαπράχθηκαν ποινικά αδικήματα, που διώκονται αυτεπαγγέλτως ή έχει υποβληθεί έγκληση, ο Αστυνομικός υποχρεούται: να συντάξει έκθεση μαρτυρικής εξέτασης του θύματος ή έκθεση προφορικής μηνύσεως ή εγκλήσεως ή να δεχθεί τυχόν έγγραφη μήνυση ή έγκληση του παθόντος - να ενημερώσει την αρμόδια Εισαγγελική Αρχή και να προχωρήσει σε όλες τις διαδικαστικές και νομικές ενέργειες που προβλέπονται από την νομοθεσία. Στην καθημερινή πρακτική ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί η Αστυνομία στο χειρισμό περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας δημιουργεί πολλές δυσχέρειες στην πάταξη του φαινομένου. Στις περισσότερες περιπτώσεις εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας ο δράστης δεν συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω (όταν η γυναίκα-θύμα καταθέτει αμέσως μήνυση) και αυτό συμβαίνει είτε γιατί η Αστυνομία αδυνατεί να τον καταδιώξει λόγω φόρτου εργασίας, λόγω έλλειψης δυνάμεων κ.λπ. είτε γιατί η Αστυνομία λειτουργεί «διακριτικά » και επιλέγει να ασχοληθεί με σοβαρότερες υποθέσεις (π.χ. υποθέσεις εξωοικογενειακής βίας). Είναι άξιο αναφοράς ότι αρκετοί αστυνομικοί δεν είναι ενημερωμένοι για το ν.3500/2006 (11 σχεδόν χρόνια μετά την εφαρμογή του !!!), αγνοούν την σχετική αστυνομική διαταγή του 2013 και αποτρέπουν τις γυναίκες να κάνουν μήνυση, συμβουλεύοντάς τες να απευθυνθούν πρώτα στον Εισαγγελέα ακροάσεων. Επίσης έχει παρατηρηθεί το εξής φαινόμενο : Ορισμένες από τις δικογραφίες που αποστέλλονται στις εισαγγελίες Πρωτοδικών, αναφέρονται σε αδικήματα, όχι δυνάμει του άρθρου 6 και 7 του Ν. 3500/06 (Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη και Ενδοοικογενειακή παράνομη βία και απειλή) αλλά σύμφωνα με τα άρθρα 308 (Απλή σωματική βλάβη), 309 (Επικίνδυνη σωματική βλάβη), 330 (Παράνομη Βία) και 333 (Απειλή) του Ποινικού Κώδικα. Αν και το φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας έχει ενσωματωθεί ως διδακτέα ύλη στις εκπαιδευτικές σχολές της Αστυνομίας, εντούτοις ελάχιστες είναι οι θετικές αλλαγές στη συνολική δράση της Αστυνομίας όσον αφορά την εφαρμογή του νόμου και την ενίσχυση των γυναικών-θύματα. Οι προσπάθειες ευαισθητοποίησης και επιμόρφωσης

των αστυνομικών θα πρέπει να συνεχιστούν. Ο ρόλος της Αστυνομίας στην πάταξη του φαινομένου ενδοοικογενειακής βίας κρίνεται ως ιδιαίτερα σημαντικός. Η παρέμβαση της Αστυνομίας θα πρέπει να καθοδηγείται από τις ανάγκες του θύματος. Αν αναλογιστούμε ότι 40 γυναίκες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας δολοφονήθηκαν από τους συντρόφους τους, την τελευταία 3ετία, και πόσες από αυτές τις γυναίκες είχαν επισκεφθεί τα αστυνομικά τμήματα ζητώντας βοήθεια, καταγγέλλοντας τη βία που βίωναν και τις απειλές που εξαπέλυε ο σύντροφός τους εναντίον τους, καταλαβαίνουμε πόσο επιτακτική είναι η ανάγκη, η Αστυνομία να παίξει το ρόλο που της αναλογεί και που δεν είναι άλλος από το να εφαρμόζει αυστηρά το γράμμα του νόμου και να προστατεύει τη ζωή των πολιτών.

Ειδικά σεμινάρια από Ειδικούς Επιστήμονες στις Δικαστικές και Εισαγγελικές Αρχές με πρωτοβουλία του Δικηγορικού Συλλόγου Καλαμάτας. Η άσκηση της ποινικής δίωξης από τον εισαγγελέα στις περιπτώσεις των εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας αποσκοπεί τόσο στην τιμωρία του βίαιου δράστη όσο και στην προστασία της γυναίκας-θύμα. Στο ελληνικό ποινικό σύστημα εφαρμόζεται η αρχή της νομιμότητας. Σύμφωνα με αυτή, ο εισαγγελέας υποχρεούται να ασκήσει την ποινική δίωξη για οποιαδήποτε εγκληματική συμπεριφορά υποπέσει στην αντίληψή του. Εξαίρεση αποτελεί ο πρωτοποριακός θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης. Σύμφωνα με το ν. 3500/2006 ο εισαγγελέας έχει επωμισθεί το πρωτοποριακό έργο της ποινικής διαμεσολάβησης. Κατά τη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης, κατά δήλωση των γυναικών, ο εισαγγελέας προσπαθεί να συμφιλιώσει το ζευγάρι. Ειδικά στις περιπτώσεις όπου η γυναίκα έχει ελαφρές σωματικές βλάβες ή ελάχιστα αποδεικτικά στοιχεία της κακοποιητικής συμπεριφοράς του βίαιου συντρόφου της, ο εισαγγελέας κινείται προς την αποκατάσταση της αρμονίας στην οικογένεια καθότι μία δικαστική επίλυση θα σήμαινε την οριστική ρήξη των οικογενειακών σχέσεων. Στις περιπτώσεις όπου η γυναίκα φέρει σωματικές βλάβες και προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία της εξακολουθητικής συμπεριφοράς του βίαιου συντρόφου της (π.χ. προγενέστερες γυναιματεύσεις από νοσοκομεία) έχει παρατηρηθεί, ότι ο εισαγγελέας προβαίνει σε αυστηρή εφαρμογή του νόμου και διατάζει την άμεση απομάκρυνση του βίαιου συντρόφου από την οικογενειακή στέγη, όταν η γυναίκα υποβάλει σχετικό αίτημα κατά τη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης. Κάθε υπόθεση και κάθε περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας είναι ξεχωριστό και μοναδικό και ο τρόπος που επιλέγει ένας εισαγγελέας να χειριστεί την υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας που θα του ανατεθεί είναι αποτέλεσμα πολλών παραγόντων. Ειδικότερα: Η σοβαρότητα και η επικινδυνότητα της βίας είναι ένας από τους σημαντικότερους λόγους που θα ωθήσουν τον εισαγγελέα να διατάξει την απομάκρυνση του βίαιου συντρόφου από την οικογενειακή στέγη, στα πλαίσια της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης. Η συνεργασία της γυναίκας-θύμα με τις διωκτικές αρχές και η προσκόμιση από αυτήν σοβαρών αποδεικτικών στοιχείων ενισχύουν την ανάγκη να προστατευθεί η γυναίκα-θύμα και να απομακρυνθεί ο βίαιος σύντροφος. Μέχρι και την ψήφιση και εφαρμογή του ν.3500/2006, η πλειονότητα των γυναικών που κατέθεταν μήνυση εναντίον του βίαιου συντρόφου τους ανακαλούσαν την έγκληση. Σήμερα αρκετές γυναίκες καταθέτουν μηνύσεις στα Αστυνομικά Τμήματα και δεν εμφανίζονται στον Ιατροδικαστή για εξέταση. Η

αλλοπρόσαλλη για τους αστυνομικούς αλλά και για τους εισαγγελείς, συμπεριφορά της γυναίκας-θύμα, οφείλεται συνήθως στο ότι η γυναίκα φοβάται πως η κατάθεση μήνυσης θα οδηγήσει σε έξαρση της βίας. Η έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων από την πλευρά της γυναίκας και ειδικά η έλλειψη της ιατροδικαστικής γνωμάτευσης, όταν η επίσκεψη της γυναίκας σε ιατροδικαστή έχει διαταχθεί στα πλαίσια μήνυσης που αυτή έχει καταθέσει σε Αστυνομικό τμήμα, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην απαλλαγή του κατηγορούμενου –βίαιου συντρόφου, λόγω αμφιβολιών. Στο Ελληνικό ποινικό σύστημα λειτουργεί υπέρ του κατηγορούμενου το τεκμήριο της αθωότητας (in dupio pro reo). Όταν η γυναίκα-θύμα απουσιάζει από τη δίκη ή παρίσταται σε αυτή και δεν προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία της κακοποιητικής συμπεριφοράς του συντρόφου της δημιουργείται καχυποψία τόσο στους εισαγγελείς όσο και στους δικαστές σχετικά με τα κίνητρα της γυναίκας. Το περιστατικό της ενδοοικογενειακής βίας αμφισβητείται και η κατηγορία αποδυναμώνεται. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την αθώωση του κατηγορούμενου-βίαιου συντρόφου. Η πλειονότητα των γυναικών που δεν φέρει σοβαρούς τραυματισμούς, όταν αποφασίσει να κινηθεί δικαστικά, επιθυμεί την άμεση μετοίκηση του βίαιου συντρόφου και διατροφή των παιδιών. Ανάγκη ηθικής ικανοποίησης της γυναίκας – θύμα και επιθυμία τιμωρίας του βίαιου συντρόφου έχει παρατηρηθεί ότι υφίσταται όταν η γυναίκα έχει υποστεί βαριές σωματικές βλάβες. Η γυναίκα-θύμα που θα αποφασίσει να επιτύχει την τιμωρία του βίαιου συντρόφου της θα υποστεί δευτερογενή θυματοποίηση. Η ποινική διαδικασία είναι χρονοβόρος και επίπονη διαδικασία. Η γυναίκα ενημερώνεται για την «πορεία» της δικογραφίας από την κατάθεση μήνυσης και εφεξής, μόνο εάν έχει δηλώσει ότι θα παρασταθεί στο δικαστήριο ως πολιτικώς ενάγουσα. Η γυναίκα είτε ως μάρτυρας είτε ως πολιτική αγωγή (εάν το δηλώσει στην προανάκριση ή κατά τη διαδικασία του ακροατηρίου) θα υποστεί τις πολύωρες καθυστερήσεις που περιλαμβάνει η διεξαγωγή μία δίκης, τις περισσότερες φορές παρουσία του βίαιου πρώην συντρόφου της και τις αναβολές που θα αιτηθεί αυτός. Οι απειλές και οι εκφοβισμοί είναι αρχαίο φαινόμενο στις υποθέσεις αυτές και η προστασία της γυναίκας-θύμα από το ενδεχόμενο αντεκδίκησης, από την πλευρά του βίαιου συντρόφου και της οικογένειάς του, είναι δύσκολη έως αδύνατη. Η κατάθεση μήνυσης της γυναίκας εναντίον του βίαιου πρώην συντρόφου και για το αδίκημα της απειλής, που στις περισσότερες περιπτώσεις είναι κατ' εξακολούθηση, οδηγεί σε έξαρση της βίας. Δεν είναι άξιο απορίας που ελάχιστες γυναίκες καταγγέλλουν τη βία ή που συνεχίζουν τις δικαστικές διαμάχες. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες-θύματα κατά την ενάσκηση των δικονομικών τους δικαιωμάτων οφείλονται κυρίως στον χρονοβόρο γραφειοκρατικό μηχανισμό που παρατηρείται στην προανάκριση αλλά και κατά τη διάρκεια της εξέλιξης της υπόθεσης, μέχρι τον προσδιορισμό τακτικής δικάσιμου και όχι στους εκπροσώπους των εισαγγελικών και δικαστικών αρχών. (Η ίδρυση Οικογενειακών Δικαστηρίων που θα ασχολούνται αποκλειστικά με υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας θα βοηθήσει στην καλύτερη εφαρμογή του νόμου, στην πάταξη του φαινομένου ενδοοικογενειακής βίας και περαιτέρω στον περιορισμό δευτερογενούς θυματοποίησης της γυναίκας-θύμα. Η ταχύτερη εκδίκαση των υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας από τα Οικογενειακά Δικαστήρια αλλά και η επιμόρφωση των εισαγγελέων και δικαστών στη δυναμική της

βίας και στις συνέπειες που επιφέρει αυτή στον ψυχισμό της γυναίκας και των παιδιών της, θα οδηγήσει στην καλύτερη ψυχολογική υποστήριξη και προστασία της γυναίκας-θύμα)

Μειονεκτήματα της τηλεφωνικής συμβουλευτικής αφορούν στα κάτωθι (Γιωτάκος κ.ά., 2006): Η ευκολία διάσπασης της προσοχής του/της καλούντος/ούσας από ερεθίσματα του περιβάλλοντός του/της ή η αδυναμία πλήρους και ειλικρινούς έκφρασης σκέψεων και συναισθημάτων, εξαιτίας της παρουσίας ή της ενδεχόμενης εισόδου άλλων προσώπων στον χώρο από τον οποίο πραγματοποιείται η κλήση, Η αδυναμία ταχείας παρέμβασης, εάν διαπιστωθεί ότι ο/η καλών/ούσα διατρέχει κάποιον άμεσο κίνδυνο, εφόσον η συνομιλία είναι κρυπτογραφημένη, Μεθοδολογικές δυσκολίες στην αξιολόγηση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, εξαιτίας του απορρήτου των συνδιαλέξεων, που απαγορεύει την επαφή με τους/τις καλούντες/ούσες σε επόμενο χρόνο (follow up) κ.ά., Η συχνή τέλεση της διαδικασίας υποστήριξης υπό καθεστώς υψηλής πίεσης, λόγω του επίμονου αιτήματος του/της καλούντος/ούσας για άμεση επίλυση του θέματος που τον/την απασχολεί. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ενδέχεται ο/η σύμβουλος να καταφύγει στην αξιοποίηση τεχνικών, οι οποίες διαφοροποιούνται από το κατεξοχήν θεραπευτικό πλαίσιο εντός του οποίου λειτουργεί στις διαζώσης συνεδρίες, Η έλλειψη οπτικής επαφής και η αδυναμία παρακολούθησης και ερμηνείας της εξωλεκτικής συμπεριφοράς ενέχουν και έναν επιπρόσθετο κίνδυνο: τον κίνδυνο να εκλάβει ο/η σύμβουλος ως αληθείς όλες τις παρεχόμενες από τον/την καλούντα/ούσα πληροφορίες. Είναι εκ των πραγμάτων εξαιρετικά δύσκολο να εξακριβώσει ο/η σύμβουλος τότε ένα παρεχόμενο στοιχείο είναι ανυπόστατο.

Η διαπολιτισμική εργασία δίνει τις εξής κατευθυντήριες γραμμές για τη σωστή εφαρμογή της (Λαγωνίκα Μ., 2011): Η εξυπηρετούμενη πρέπει να προσεγγίζεται ως ενεργό μέλος της κουλτούρας της, Σημαντικό μέρος της διαπολιτισμικής εργασίας είναι η ενδυνάμωση της γυναίκας, μέσα από ομάδες αυτοβοήθειας. Οι επαγγελματίες πρέπει να αναπτύξουν μια πολιτισμική ενσυναίσθηση, προκειμένου να κατανοήσουν τι σημαίνει για την ίδια τη γυναίκα το πολιτισμικό της υπόβαθρο, Οι επαγγελματίες πρέπει να διαθέτουν την ικανότητα να συζητήσουν για πολιτισμικά θέματα, Οι επαγγελματίες πρέπει να γνωρίζουν ότι δεν υπάρχει μια συγκεκριμένη έννοια του «φυσιολογικού» για όλες τις κουλτούρες., οι επαγγελματίες πρέπει να καλλιεργήσουν την αυτοαντίληψή τους αναφορικά με τα συναισθήματα και τις σκέψεις τους, όταν έρχονται σε επαφή με διάφορες εθνοτικές ομάδες και κουλτούρες. Οι επαγγελματίες πρέπει να αναπτύξουν δεξιότητες ενσυναίσθησης, υποστηρικτικές δεξιότητες, και δεξιότητες ενδυνάμωσης και συνηγορίας.

Οι επαγγελματίες πρέπει να έχουν γνώσεις σχετικά με (Καλλινικάκη, Θ., 2010): Κοινωνιολογικές γνώσεις πολυπολιτισμικότητας. «Ευαισθητοποίηση στη διαπολιτισμική ψυχολογία και ψυχιατρική για την κατανόηση του τρόπου με τον οποίο οι συνθήκες στη χώρα υποδοχής μπορούν να επηρεάσουν τη διαμόρφωση της προσωπικότητας και την εκδήλωση διαταραχών». Γνώσεις γύρω από τη γεωγραφία, την ιστορία, τις παραδόσεις, τα ήθη, τα έθιμα και την κοινωνικο-πολιτική κατάσταση της κάθε εθνοτικής ομάδας χωριστά. Γνώσεις διάφορων μοντέλων σε μικρο- και μέσο-επίπεδο. Γνώσεις μεταναστευτικών κανονισμών, σχετικής νομοθεσίας, καθώς και των κοινοτικών πόρων και δικτύων. Οι επαγγελματίες πρέπει να θυμούνται ότι: Τα

μέλη των εθνοτικών ομάδων συχνά δεν κατανοούν τις αξίες της κυρίαρχης κουλτούρας. Δυσκολεύονται να επικοινωνήσουν λεκτικά σε ατομικές συνεντεύξεις και να ανακαλύψουν τα συναισθήματά τους. Η αίσθηση του χρόνου δεν είναι ίδια για κάθε κουλτούρα και οι εξυπηρετούμενες μπορεί να καθυστερούν σε ραντεβού ή να ζητούν οπωσδήποτε συνάντηση.

Για την εύρυθμη και την πλέον αποτελεσματική λειτουργία του Ξενώνα ενδείκνυται η στελέχωσή του κατ' ελάχιστον με τις ακόλουθες ειδικότητες: Νομικός Σύμβολος , Κοινωνικός/ή Λειτουργός, Ψυχολόγος, Παιδαγωγός ή Παιδοψυχολόγος , Στέλεχος Διοικητικής Υποστήριξης, Φύλακες, Γενικό βοηθητικό προσωπικό, Επιπλέον, κρίσιμη θεωρείται η ανάπτυξη μόνιμης συνεργασίας με δίκτυο διεργηθέν και διαπολιτισμικών μεσολα-βητών/τριών

Για τη Λειτουργία του Ξενώνα:

- Παρουσιολόγια στελεχών,
- Φόρμες επικοινωνίας,
- Ηλεκτρονική βάση δεδομένων,
- Βιβλίο επικοινωνίας φορέων,
- Βιβλίο Εισόδου-Εξόδου των εξυπηρετούμενων γυναικών (ώρα αποχώρησης, επιστροφής και παρατηρήσεις), και
- Μητρώο Ξενώνα (εισαγωγή, αποχώρηση, προορισμός, υπεύθυνος, παρατηρήσεις).
- Έντυπα δικτύωσης και έντυπα ενημέρωσης/ευαισθητοποίησης
- Γνωματεύσεις φορέων υγείας,
- Εκτιμήσεις/Εκθέσεις φορέων παραπομπής,
- Έντυπο Υποδοχής,
- Έντυπο Συγκατάθεσης,
- Έντυπο Κοινωνικού Ιστορικού (έμφυλης βία ή /και πολλαπλών διακρίσεων),
- Έντυπο Νομικής κατάστασης,
- Έντυπα ατομικών και ομαδικών συνεδριών,
- Βεβαιώσεις εξυπηρετούμενων,
- Έντυπο follow-up κ.λπ.

Στον φάκελο περιλαμβάνονται όποια στοιχεία αφορούν την εξυπηρετούμενη γυναίκα. Συμπληρώνεται περιοδικά από όλες/ους τις/τους συμβούλους, βάσει της ειδικότητάς τους και των δεδομένων των συνεδριών που πραγματοποιούνται. Οι σύμβουλοι καταγράφουν σε αυτό τους στόχους, τις συναντήσεις, την εξέλιξη της διαδικασίας, την εκτίμηση των ενεργειών και σχετικές παρατηρήσεις ανά εξυπηρετούμενη στο πλαίσιο της εργασίας τους. Τέλος, προκειμένου να αντιμετωπιστούν συγκεκριμένες ανάγκες που προκύπτουν, τηρείται αναλυτικό ημερολόγιο ενεργειών και επικοινωνίας με τις υπηρεσίες που έχουν παραπέμψει την εξυπηρετούμενη στον Ξενώνα και με εκείνες στις οποίες παραπέμπει τις εξυπηρετούμενες γυναίκες ο Ξενώνας.

Γενική Περιγραφή Αρμοδιοτήτων Προσωπικού

- *Το επιστημονικό προσωπικό του Ξενώνα ασκεί τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητές του σύμφωνα με το καθηκοντολόγιο της ειδικότητάς του.*

- Τα στελέχη διοικητικής στήριξης/ διαχείρισης φροντίζουν για τη διοικητική επάρκεια του Ξενώνα με εργασίες όπως την οργάνωση και τήρηση του αρχείου, του πρωτοκόλλου εισερχομένων και εξερχόμενων εγγράφων, του παρουσιολογίου των στελεχών, την ενημέρωση της βάσης δεδομένων, καθώς και οποιαδήποτε εργασία που αφορά διοικητική και τεχνική υποστήριξη και συντονισμό για τη λειτουργία του Ξενώνα.
- Το γενικό βοηθητικό προσωπικό φροντίζει για την εύρυθμη λειτουργία του Ξενώνα σε ζητήματα λειτουργικών αναγκών, όπως θέρμανση, τροφοδοσία, καθαριότητα, κ.λπ.
- Ταυτόχρονα, κάθε εργαζόμενη/ος αναλαμβάνει, όπου και όποτε χρειάζεται, τα καθήκοντα που απορρέουν από τους στόχους και τις γενικότερες ανάγκες της λειτουργίας του Ξενώνα, με γνώμονα πάντα την καλή και αποτελεσματική συνεργασία της ομάδας για την παροχή της καλύτερης δυνατής βοήθειας και υποστήριξης στις εξυπηρετούμενες.
- Οι σύμβουλοι συνεργάζονται στενά, προκειμένου οι εξυπηρετούμενες να αντιμετωπίζονται κατά περίπτωση με βάση τις ιδιαίτερες ανάγκες τους στον τομέα της κάθε ειδικότητας. Μεταξύ των συμβούλων υπάρχει ανατροφοδότηση των πληροφοριών και των εκτιμήσεων ακόμα και σε καθημερινή βάση, δεδομένου ότι οι γυναίκες έχουν τακτικές συναντήσεις μαζί τους.
- Η τήρηση της εχεμύθειας και του απορρήτου είναι υποχρέωση όλων. Οι σύμβουλοι οφείλουν να σέβονται τις δυσκολίες και τους περιορισμούς που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες, καθώς και τις αντιφάσεις και παλινωδίες στη συμπεριφορά και τα συναισθήματά τους

Πώς δημιουργούμε ένα τοπικό δίκτυο:

⇒ Ενέργεια 1: Καταγραφή δυνητικών φορέων για συνεργασία .

Προκειμένου να δημιουργήσουμε ένα τοπικό δίκτυο είναι χρήσιμο να καταγράψουμε όλους τους δυνητικούς φορείς με τους οποίους θα ήταν ωφέλιμο να έχουμε σταθερή συνεργασία. Ένας τρόπος οργάνωσης αυτής της καταγραφής ο οποίος προτείνεται είναι ο εξής: Δημιουργούμε έναν κατάλογο με θεματικές κατηγορίες τις οποίες ορίζουμε σύμφωνα με τις εκτιμώμενες ή δυνητικές ανάγκες του πληθυσμού στόχου, στην περίπτωση μας, γυναίκες οι οποίες έχουν υποστεί ή υφίστανται έμφυλη βία ή/και πολλαπλές διακρίσεις.

Προτεινόμενες θεματικές κατηγορίες:

Ασφάλεια – Προστασία

Διευθύνσεις Κοινωνικής Πρόνοιας σε Νομό και Περιφέρεια – Κοινωνικής Μέριμνας των Δήμων

Συνήγορος του Πολίτη

Αστυνομικές Αρχές

Εισαγγελίες

Ιατροδικαστικές Υπηρεσίες

Δικηγορικοί Σύλλογοι

Εθελοντικές Ομάδες Νομικών

Υγεία

Νοσοκομεία – Κέντρα Υγείας

Δημοτικές Υπηρεσίες Υγείας / δημοτικά ιατρεία
Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις που παρέχουν υπηρεσίες υγείας, όπως Γιατροί Χωρίς
Σύνορα, Γιατροί του Κόσμου, Ερυθρός Σταυρός κ.λπ.
Εθελοντικές ομάδες Γιατρών – Νοσηλευτών/τριών
Εθελοντές/τριες Γιατροί – Νοσηλευτές/τριες ως άτομα
ΚΕΕΛΠΝΟ
Βοήθεια στο σπίτι
Κέντρα Κοινωνικής Προστασίας, Αλληλεγγύης & Παιδείας
Κέντρα Ανοιχτής Προστασίας Ηλικιωμένων (ΚΑΠΗ)
Κέντρα Πρόληψης Εξαρτησιογόνων Ουσιών (π.χ. ΟΚΑΝΑ, ΚΕΘΕΑ, 18 Άνω)
Κέντρα Ψυχικής Υγείας (ΚΨΥ)
Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού
Απασχόληση / Επιχειρηματικότητα / Επαγγελματικός προσανατολισμός
ΟΑΕΔ – ΚΠΑ
Γραφεία Απασχόλησης Περιφερειών – Δήμων / Γραφεία Υποστήριξης Ανέργων
δήμων κ.λπ.
Κέντρα Κοινότητας Δήμων
Κοινωνικές Υπηρεσίες Δήμων
Εμπορικοί Σύλλογοι - Επιμελητήρια
Επαγγελματικοί Σύλλογοι – Επιμελητήρια
Κέντρα Στήριξης & Ανάπτυξης Επιχειρηματικότητας
Ιδιωτικά Γραφεία Απασχόλησης
Εθνικά και Ευρωπαϊκά Προγράμματα Απασχόλησης
Βιομηχανίες της Περιοχής
Εταιρείες της Περιοχής
Εργοδοτικοί φορείς της περιοχής
Γραφεία διασύνδεσης Πανεπιστημίων
Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού» (ΕΙΕΑΔ)
Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού
Προσανατολισμού (ΕΟΠΠΕΠ)
Γυναικείοι και κοινωνικοί συνεταιρισμοί
ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ «Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις - Ν.4019 /11»
Ελληνικό Δίκτυο Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης
Ινστιτούτο Κοινωνικής Ευθύνης- CRI
Ινστιτούτο Κοινωνικής Οικονομίας
Εργαστήρια Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης
Συνδικαλιστικοί φορείς και Γραφεία Ισότητας κοινωνικών εταίρων (π.χ. ΓΣΕΕ, ΣΕΒ,
ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ, κ.λπ.)
Επιθεωρήσεις Εργασίας
Εκπαίδευση
Κέντρα δια βίου μάθησης Περιφερειών – Δήμων
Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης
Διευθύνσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης
Πανεπιστημιακοί Φορείς
Σχολικές μονάδες

Κέντρα Δια Βίου Μάθησης
Σχολεία δεύτερης ευκαιρίας
Σύλλογοι Γονέων και κηδεμόνων
Δίκτυο για την καταπολέμηση της Φτώχειας και του Κοινωνικού Αποκλεισμού
Δίκτυο για το Δικαίωμα στη Στέγη και την Κατοικία
Κοινωνικές Δομές των Δήμων για την αντιμετώπιση της φτώχειας
Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑΜΕΑ)
Περιφερειακές ομοσπονδίες ΑμεΑ
Κ.Ε.Κ.Υ.Κ.ΑμεΑ Δήμων / ανοικτές μονάδες φροντίδας
Κέντρα Δημέρευσης και Ημερήσιας Φροντίδας
Σύλλογοι γονέων, κηδεμόνων και φίλων ατόμων ΑμεΑ
Σύλλογοι στήριξης ΑμεΑ
Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης
Πανελλαδικές ενώσεις για την αποκατάσταση
Ευρωπαϊκά και εθνικά δίκτυα συνεργασίας για την πρόσβαση ατόμων με αναπηρίες στην αγορά εργασίας
Οργανώσεις για άτομα με αναπηρίες και θέματα ειδικής αγωγής
Βοήθεια στο σπίτι
Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις
Μονογονείς
Διευθύνσεις των δήμων (για θέματα επιδόματος απροστάτευτου τέκνου)
Κοινωνικές Υπηρεσίες Δήμων
ΟΑΕΔ
Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ)
Διεύθυνση Προστασίας Οικογένειας
Σωματεία και σύλλογοι μονογονεϊκών οικογενειών (π.χ. Πανελλήνιος Σύλλογος Μελών Μονογονεϊκών Οικογενειών, Πανελλήνιος Σύλλογος Άγαμων Μητέρων, κ.λπ.)
Ρομά
ΕΚΚΑ
Δίκτυο Φορέων συνεργαζομένων με τον Συνήγορο του Πολίτη για θέματα Ρομά
Δίκτυο ROM – Πανελλαδικό Δίκτυο ΟΤΑ για την υποστήριξη των Ελλήνων Τσιγγάνων
ΣΟΚΑΔΡΕ
Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΣΕ)
Πολιτιστικοί Μορφωτικοί Σύλλογοι Ρομά
ΜΚΟ για θέματα και υποστήριξη πληθυσμών Ρομά
Γυναίκες πρόσφυγες /Μετανάστριες
Ύπατη Αρμοστεία για τους Πρόσφυγες
Κέντρα Υποδοχής και Φιλοξενίας
ΜΚΟ για θέματα Ασύλου και υποστήριξης Προσφύγων (π.χ. Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, Μετάδραση, Praksis, Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, Γιατροί χωρίς σύνορα, γιατροί του κόσμου, IRC, Διεθνής Αμνηστία, Άρσις, Κλίμακα κ.λπ.)
Μεταναστευτικές Οργανώσεις, Σύλλογοι, Σύνδεσμοι, Ενώσεις και Κοινότητες
Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών

Κίνηση Απελάστε το Ρατσισμό
Κινήσεις Αλληλεγγύης
Κοινωνικά παντοπωλεία και κοινωνικά φαρμακεία
Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις ΜΚΟ για θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και
ισότητας (Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας, Διεθνής Αμνηστία, Γιατροί του
Κόσμου, Ελληνικό Δίκτυο Γυναικών Ευρώπης, Praksis, Ελληνικό Συμβούλιο για
τους Πρόσφυγες, Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός κ.λπ.)
ΜΚΟ για θέματα παιδιού και οικογένειας (π.χ. Συνήγορος του Παιδιού, Ινστιτούτο
Υγείας Παιδιού, Χαμόγελο του Παιδιού, Παιδικά Χωριά SOS, Κέντρο Μέριμνας
Οικογένειας και Παιδιού, Ελληνική Εθνική Επιτροπή UNICEF, κ.λπ.)
Εκκλησία
Τοπικά παραρτήματα Ερυθρού Σταυρού
Συνήγορος του Πολίτη
Κύκλος δικαιωμάτων του Παιδιού
Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Αμνηστίας
Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες
Μεταναστευτικές Οργανώσεις
ΑΡΣΙΣ
Γιατροί Χωρίς Σύνορα
Γιατροί του Κόσμου
Το Χαμόγελο του Παιδιού
XEN, XAN, Λύκεια Ελληνίδων
Και όποιες άλλες οργανώσεις δραστηριοποιούνται στην εκάστοτε περιοχή.
Σύλλογοι
Σύλλογοι Γυναικών / Φεμινιστικές Ομάδες
Σύλλογοι Ατόμων με Αναπηρία
Επαγγελματικοί Σύλλογοι
Σύλλογοι εκπαιδευτικών
Πολιτιστικοί σύλλογοι
Θεματικοί σύλλογοι
Υπουργεία
Υπουργείο Εσωτερικών
Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής
Υπηρεσία Υποδοχής και Ταυτοποίησης
Γραφείο Εθνικού Εισηγητή για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων
Υπουργείο Εργασίας (Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΚΑ), Ειδική
Γραμματεία Κοινωνικής Ένταξης των Ρομά, Τμήμα Κοινωνικής Ένταξης,
Κοινωνικής
Συνοχής και Ισότητας Ευκαιριών, Τμήμα Προστασίας Ευπαθών Ομάδων,
Προσφύγων – Αιτούντων Άσυλο, Τμήμα Ισότητας των Φύλων)
Υπουργείο Δικαιοσύνης
Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη
Γενική Γραμματεία Δια βίου Μάθησης
Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Ανάδειξη του ρόλου της κοινωνίας των πολιτών- πρόληψη και θεραπεία της Βίας – προώθηση ισότητας των φύλων. - Επιστημονική κατάρτιση Αστυνομικών σε τοπικό επίπεδο - βελτίωση της διοικητικής επιχειρησιακής ικανότητάς της, την πρόληψη καταπολέμηση κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών και λοιπών ευπαθών ομάδων, την ενθάρρυνση των θυμάτων μέσω της καταπολέμησης «ταμπού» και στερεοτύπων, τη βραχεία φιλοξενία τους (σε συνεργασία με ξενοδοχεία για χρήση δωματίων ως χώρους φιλοξενίας), τη συνεργασία με επαγγελματίες διαφορετικών ειδικοτήτων και την πρόσληψη μιας ψυχολόγου.

Νομική συμβουλευτική και συμβουλευτική γυναικείας επιχειρηματικότητας - σε άνεργες γυναίκες που αναζητούσαν μια θέση εργασίας ή ήθελαν να δημιουργήσουν τη δική τους επιχείρηση, αλλά και σε γυναίκες επιχειρηματίες που επιθυμούσαν να βελτιώσουν μια ήδη υπάρχουσα επιχείρησή τους. Σκοπός του προγράμματος ήταν η ενίσχυση και η ανάπτυξη/ εξέλιξη της γυναικείας επιχειρηματικότητας, η ένταξη και η επανένταξη γυναικών στην αγορά εργασίας μέσα από συμβουλευτική υποστήριξη, ενέργειες κατάρτισης/επιμόρφωσης, καθώς και εκμάθησης/ αξιοποίησης συγκεκριμένων μεθόδων αναζήτησης εργασίας - πρόληψη και την καταπολέμηση κάθε μορφής έμφυλης βίας κατά των γυναικών, καθώς και την αρωγή θυμάτων έμφυλης βίας, απευθυνόμενος καταρχήν στις γυναίκες και στα παιδιά (συγκεκριμένες ομάδες υψηλού κινδύνου, μεταξύ άλλων: άνεργες γυναίκες και μητέρες, γυναίκες που εμφανίζουν ιατρικά προβλήματα, εγκυμονούσες γυναίκες, οικογένειες όπου ο άνδρας είναι εξαρτημένος από ουσίες και οικογένειες μεταναστών/ριών). Ως βασικός στόχος τέθηκε η *αγωγή κοινότητας* με έμφαση σε στάσεις και αντιλήψεις του ευρύτερου πληθυσμού που αφορούν την ενδοοικογενειακή βία και επίσης, ειδικότερα, την εκπαίδευση και κατάρτιση επιμέρους ομάδων (δασκάλων, ιατρών, επαγγελματιών ψυχικής υγείας, αστυνομικών). Σημαντικούς στόχους αποτέλεσαν επίσης η γνωστοποίηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και η προάσπιση αυτών, η ενεργοποίηση των τοπικών φορέων της περιοχής

Διοργάνωση κύκλων εκμάθησης Η/Υ - γνωστικά αντικείμενα όπως η χρήση υπολογιστή και η διαχείριση αρχείων, η επεξεργασία κειμένου, το διαδίκτυο και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, καθώς και η δημιουργία προσωπικών σελίδων (blog). Επίσης οι συμμετέχουσες κλήθηκαν προαιρετικά να παρουσιάσουν ένα δείγμα των όσων έχουν διδαχτεί μέσω εργασιών με θέματα όπως: «Γράψτε μία ιστορία από τον τόπο σας ή την πατρίδα σας», «Περιγράψτε ένα έθιμο – μία συνταγή από την πατρίδα σας ή την Ελλάδα» κ.λπ.

«Οι Γυναίκες Διεκδικούν Ενεργό Ρόλο στην Προστασία του Περιβάλλοντος – Η Οπτική του Φύλου στο Περιβάλλον» Ως τομέα παρέμβασης, η οργάνωση επέλεξε τους τομείς ένταξης της οπτικής του φύλου με καινοτόμο χαρακτήρα, όπως για παράδειγμα το περιβάλλον, η κοινωνία της γνώσης, ο πολιτισμός, η έρευνα, η επιστήμη, η τέχνη κ.ά., ενώ ωφελούμενες των δράσεων του ήταν γυναίκες μηχανικοί, μαθήτριες και εκπαιδευτικοί λυκείου, αλλά και γονείς. Έμφαση δόθηκε στην ένταξη της οπτικής του φύλου στο περιβάλλον (με επισκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας

και μελέτη/εξειδίκευση σχετικών θεμάτων που αφορούν την ελληνική πραγματικότητα), στην καταπολέμηση των στερεοτύπων του φύλου και των έμφυλων κοινωνικών ρόλων στην εκπαίδευση και στην επαγγελματική πορεία, στην ανάδειξη των περιβαλλοντικών θεμάτων στα σχολεία και την παράλληλη ευαισθητοποίηση των νέων σε αυτά τα θέματα, στην ανάδειξη των θετικών προς το περιβάλλον τεχνολογικών εφαρμογών, στη συμβουλευτική στήριξη μαθητριών με έφεση στις θετικές επιστήμες ώστε να επιλέξουν την κατεύθυνση σπουδών που επιθυμούν χωρίς προκαταλήψεις, στη συμβουλευτική στήριξη γυναικών μηχανικών ώστε να στραφούν και σε θέματα/εξειδικεύσεις σχετικές με τις περιβαλλοντικές εφαρμογές (και με στόχο την καταπολέμηση της ανεργίας των γυναικών μηχανικών).

Γυναίκες με νοητική υστέρηση . την ενίσχυση, ενδυνάμωση, παροχή ψυχοκοινωνικής υποστήριξης των γυναικών θυμάτων βίας, η την αποσύνδεση του φαινομένου της βίας από την ψυχολογική τους διαταραχή, την αποκατάσταση της λειτουργικότητάς τους και την ενίσχυση της διεκδικητικότητάς τους, η την ανάπτυξη βασικών ικανοτήτων (συναισθηματικής νοημοσύνης και μετα-γνώσης) και την ενημέρωσή τους για ποικίλα θέματα (π.χ. επαγγελματικό προσανατολισμό, εργασιακή επανένταξη). η την ευαισθητοποίηση της κοινότητας σε θέματα βίας, την πρόληψη & καταπολέμηση του ρατσισμού - διοικητική υποστήριξη, συμβουλευτική και συντονισμό των εργαστηρίων κεραμικής, θεάτρου, περιβάλλοντος, ζωγραφικής, κατασκευής κοσμήματος και ειδών λαϊκής τέχνης από ανακυκλώσιμα υλικά.

Πρόληψη και καταπολέμηση κάθε μορφής έμφυλης βίας κατά των γυναικών και την αρωγή θυμάτων έμφυλης βίας και οι προγραμματισμένες δράσεις του αφορούσαν την **ευαισθητοποίηση των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, των μαθητών/ριών της Γ΄ Τάξης των γυμνασίων και της Α΄ τάξης των Λυκείων της Περιφερειακής Ενότητας(ηλικίας 15-16 ετών),** την προσέγγιση των γονέων και κηδεμόνων των παιδιών που θα εντάσσονταν ενεργά στο σχέδιο δράσης, αλλά και την ευαισθητοποίηση και ενεργοποίηση του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου. Ως βασικός στόχος τέθηκε η προώθηση της ισότητας των φύλων στο σχολείο, καθώς αυτό αποτελεί βασικό στοιχείο της ζωής των εφήβων και ένα από τα σημαντικότερα πλαίσια, μέσα στα οποία πραγματοποιείται η έμφυλη κοινωνικοποίησή τους, παραμένοντας παράλληλα ένας θύλακας διαμόρφωσης και ενίσχυσης των στάσεών τους απέναντι στον εαυτό και τους άλλους. Σε πρώτο επίπεδο σχεδιάστηκε η υλοποίηση συναντήσεων με συμβούλους-εκπαιδευτικούς, όπου κάθε ομάδα εκπαιδευτικών θα πραγματοποιούσε 5 δίωρες συναντήσεις.

Η συμβολή των ΟΤΑ στην υλοποίηση δράσεων ισότητας των φύλων με την ίδρυση ΝΠΙΔ σε συνεργασία με το ΚΣΓ (λόγω του ότι το ΚΣΓ υπάγεται στο ΓΠΙ και το Υπ.Εσωτερικών όπου οι διαδικασίες καθιστερούν

Την ένταξη της οπτικής του φύλου μέσα από τη συμμετοχή των ωφελουμένων σε εργαστήρια εφαρμοσμένων εικαστικών τεχνών (ζωγραφική με διάφορες καινοτόμες τεχνικές, μικρογλυπτική) με σκοπό την έκφραση, την ψυχολογική ενδυνάμωση, την

επικοινωνία, τη δημιουργία επαγγελματικής προοπτικής, αλλά και τη διάδοση της φωνής των γυναικών μέσα από πολιτιστικές εκδηλώσεις

Νοσοκομείο : Κύριος σκοπός ήταν η παροχή συμβουλευτικής, ενημέρωσης και υποστήριξης μεταναστριών εγκύων και νέων μητέρων ως προς την ομαλή μετάβασή τους προς τη γονεϊκότητα, ενώ επιμέρους στόχοι ήταν: η ενημέρωση της εγκύου/μετανάστριας για τις φυσιολογικές αλλαγές που συμβαίνουν στο σώμα της κατά την κύηση και τη λοχεία, η ψυχοσυναισθηματική και σωματική προετοιμασία της εγκύου/μετανάστριας για τη διαδικασία του τοκετού και τις ανάγκες της λοχείας και η ενθάρρυνση και ενίσχυσή της προς τον επικείμενο ρόλο της γονεϊκότητας και το ρόλο που διαδραματίζει στην ανάπτυξη του παιδιού της και τέλος, η παροχή συμβουλευτικής φροντίδας (ενίσχυση ικανοτήτων, ενημέρωση για θέματα που αφορούν την ψυχοσυναισθηματική και κοινωνική ανάπτυξη του εμβρύου/νεογνού/βρέφους, αναζήτηση υποστηρικτικών κοινωνικών συστημάτων και ομάδων μέσα στην οικογένεια και την κοινωνία για τη συνδρομή των γυναικών κατά την συγκεκριμένη ευαίσθητη περίοδο, ανάδειξη τρόπων επικοινωνίας και φροντίδας του νεογέννητου, έγκαιρη ανίχνευση δυσκολιών που αφορούν την ψυχική υγεία των γυναικών κατά την περιγεννητική περίοδο, έγκαιρη ανίχνευση ζητημάτων που σχετίζονται με ενδοοικογενειακή βία).

Η αξιοποίηση των τεχνικών της κοινωνικής διαμεσολάβησης

Αναπάντητα χρόνια ερωτήματα – εμπόδια που αντιμετωπίζει ένας Δήμος εάν ακολουθήσει πεπαλαιωμένες πολιτικές και νομοθετικά κενά χωρίς να αναλάβει το δικό του έργο.

1. Ποια ζητήματα παραμένουν ανείπωτα μεταξύ πολιτείας και μη κυβερνητικών οργανώσεων;
2. Πόσο ασφαλείς αισθάνονται οι εμπλεκόμενοι φορείς, οι εμπλεκόμενες οργανώσεις, ώστε να αναφερθούν στα ζητήματα αυτά;
3. Πώς αντιλαμβάνονται και εξηγούν τη σιωπή οι διαφορετικοί εμπλεκόμενοι ρόλοι του κοινωνικού πεδίου (όπως ορίζεται το τελευταίο από τις αλληλεπιδράσεις εντός του συγκεκριμένου προγράμματος, αλλά και εντός του ευρύτερου πλαισίου);
4. Τι σημαίνει η σιωπή και τι διδάσκει ως προς την κατανόηση των έμφυλων ζητημάτων;
5. Σε ποιο βαθμό η σιωπή σηματοδοτεί την ταύτιση με το κοινωνικό πεδίο, καθρεφτίζοντας ακριβώς εκείνα τα ζητήματα που αναδεικνύει η εστίαση στη διάσταση του φύλου;
6. Τι αποσιωπάται κοινωνικά ως προς τα φύλα και πώς εκφράζεται η λειτουργία αυτή από τις γυναικείες/ μη κυβερνητικές οργανώσεις και τους κρατικούς φορείς;
7. Με ποιον τρόπο το ζήτημα της ένταξης της οπτικής του φύλου οφείλει να αποτελέσει μια ανάγκη εντός των ίδιων των οργανώσεων/φορέων που υλοποίησαν (και συνεχίζουν να υλοποιούν) συγκεκριμένα προγράμματα;

8. Κατά πόσο ορισμένες οργανώσεις αναπτύσσουν δράσεις που καθρεφτίζουν τις κυρίαρχες αντιλήψεις για το φύλο, αναπαράγοντας στερεοτυπικές απεικονίσεις γυναικών και ανδρών;

9. Στο βαθμό που τα υλοποιημένα σχέδια δράσης είχαν ήδη εγκριθεί με βάση το περιεχόμενό τους, ενώ παράλληλα – σε κάποιες περιπτώσεις – αναπαρήγαγαν μια συγκεκριμένη διαλεκτική, που συχνά ερχόταν σε αντίθεση με τους διακηρυγμένους στόχους τους, τι δηλώνει αυτό για την ίδια την οπτική της πολιτείας; Και άρα, με ποιους τρόπους μία πρόσκληση συμμετοχής σε ένα πρόγραμμα ενδυνάμωσης των γυναικείων και μη κυβερνητικών οργανώσεων ορίζει εξίσου το πεδίο και τις αλληλεπιδράσεις εντός του;

10. Καθώς η έννοια του φύλου αφορά επίκτητες κοινωνικές διαφορές μεταξύ αντρών και γυναικών, ένα παράγωγο της πολιτικής τους κουλτούρας, τι μας εμποδίζει να στραφούμε σε δράσεις που θα απευθύνονται και προς τα δύο φύλα;

11. Με ποιο τρόπο θα μπορούσε να εκπροσωπηθεί πληρέστερα η θεματική στην οποία εστίασαν οι διαφορετικές οργανώσεις, μέσω της εκπροσώπησης των στάσεων που επιδιώκουν από τα ίδια τα μέλη τους και το περιεχόμενο των δράσεών τους (σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο);

(Σημειώνεται ότι ο νομικός του κέντρου [...] Αθανάσιος Δέλιος σημειώνει ότι “τα περισσότερα περιστατικά γυναικών που ζητούν την βοήθεια του Κέντρου εμπίπτουν στο εννοιολογικό περιεχόμενο του νόμου 3500/2006 περί ενδοοικογενειακής βίας . Ο νόμος αυτός είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα σε σχέση με ότι ίσχυε παλαιότερα, δεδομένου ότι είναι πολύ αναλυτικός και προβλέπει πολύ αυστηρές ποινές στους θύτες. Και είναι σημαντικό, επίσης, το γεγονός ότι όλο και περισσότερες γυναίκες ζητούν να μάθουν τα δικαιώματά τους –κυρίως δικαιώματα αστικής φύσεως, όπως διαζύγιο, διατροφή και επιμέλεια παιδιών. Ο νόμος, μάλιστα, προβλέπει –για πλημμελήματα- την περίπτωση της εξωδικαστικής διαμεσολάβησης, παρουσία εισαγγελέα. Η λύση αυτή επιλέχτηκε διότι οι περιπτώσεις γυναικών που ναι μεν επιθυμούν να διωχθεί αυτός που άσκησε βία πάνω τους αλλά επιδιώκουν να γίνει με ομαλό τρόπο –έτσι ώστε, κατόπιν, να επικεντρωθούν στο πώς θα ορθοποδήσουν- είναι πολύ μεγάλο.

Τι δεν παρέχεται στο Κέντρο Συμβουλευτικής Γυναικών Θυμάτων Βίας Δήμου Καλαμάτας σύμφωνα με το υπ’ αριθ 21906/22.5.2018 ΘΕΜΑ:Κανονισμός Λειτουργίας των Συμβουλευτικών Κέντρων του Δικτύου της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων

Τα Συμβουλευτικά Κέντρα πρέπει κατ’ ελάχιστον να διαθέτουν τον απαραίτητο: – τεχνολογικό εξοπλισμό (Η/Υ με τα απαιτούμενα περιφερειακά συστήματα, φωτοαντιγραφικό μηχάνημα, τηλεφωνικές συσκευές, συσκευή αποστολής και λήψης fax, internet), – εξοπλισμό γραφείου (γραφεία, βιβλιοθήκες, καθίσματα εργασίας, συρταριέρες για την ασφαλή φύλαξη των φακέλων των εξυπηρετούμενων), – εξοπλισμό πυρασφάλειας, συσκευές λειτουργίας ψύξης και θέρμανσης, κ.λπ. Στο κτίριο, όπου εδρεύει το Συμβουλευτικό Κέντρο, πρέπει να πληρούνται οι προδιαγραφές των κανόνων υγιεινής και **ασφάλειας** να διασφαλίζεται η δυνατότητα πρόσβασης των ΑμεΑ και να είναι εύκολη η πρόσβαση με μέσα μαζικής μεταφοράς

VII. ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ Οι υπηρεσίες που παρέχονται από τα Συμβουλευτικά Κέντρα είναι: • Υπηρεσίες ενημέρωσης και εξειδικευμένης πληροφόρησης σε θέματα ισότητας των φύλων, αντιμετώπισης της έμφυλης βίας ή/και των πολλαπλών διακρίσεων κατά των γυναικών. • Υπηρεσίες κοινωνικής, ψυχολογικής, **νομικής και εργασιακής στήριξης (με την οπτική του φύλου)**. • Υπηρεσίες παραπομπής ή συνοδείας -όποτε αυτό απαιτείται- των εξυπηρετούμενων σε **ξενώνες φιλοξενίας**, στις αστυνομικές και εισαγγελικές αρχές, στο δικαστήριο, σε νοσοκομεία, κέντρα υγείας, κέντρα ψυχικής υγιεινής, σε φορείς αρμόδιους **για προνοιακά ή άλλα επιδόματα, σε φορείς προώθησης της απασχόλησης και επιχειρηματικότητας, σε φορείς προστασίας και στήριξης παιδιών** κ.λπ.

ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ Για τη λειτουργία των Συμβουλευτικών Κέντρων απασχολούνται: • Στελέχη διοικητικής υποστήριξης/σύμβουλοι υποδοχής. • **Σύμβουλοι Κοινωνικής, Ψυχολογικής και Νομικής στήριξης (περισσότεροι από 1 γιατί το Κέντρο οφείλει να παραμένει ανοιχτό περισσότερες ώρες απο το δωρο)**. Για την εξασφάλιση της καλής λειτουργίας των Συμβουλευτικών Κέντρων πριν την έναρξη της παροχής υπηρεσιών ο φορέας υποχρεούται να εκπαιδεύει το προσωπικό σχετικά με την πρόληψη και την αντιμετώπιση της έμφυλης βίας ή/και των πολλαπλών διακρίσεων κατά των γυναικών, καθώς και σχετικά με τους απαιτούμενους χειρισμούς με βάση τα εκπαιδευτικά εργαλεία που έχει εκπονήσει.

1) Στέλεχος διοικητικής υποστήριξης- σύμβουλος υποδοχής Το στέλεχος διοικητικής υποστήριξης / σύμβουλος υποδοχής έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες: • Υποδοχή του ενδιαφερομένου προσώπου. Ενημέρωσή της/του για τις δράσεις και το προφίλ παροχής των υπηρεσιών του Κέντρου, διερεύνηση του αιτήματός της/του και παραπομπή στις/στους συμβούλους του Κέντρου – μέσω της συμπλήρωσης του Εντύπου Υποδοχής. • Οργάνωση και τήρηση του πρωτοκόλλου εισερχομένων και εξερχομένων εγγράφων, καταγραφή της καθημερινής παρουσίας των στελεχών και ανάλογη ενημέρωση της Υπηρεσίας. • Έλεγχος, παρακολούθηση, διεκπεραίωση της έντυπης και ηλεκτρονικής αλληλογραφίας και ανάλογη ενημέρωση των υπολοίπων στελεχών. • Τήρηση και ενημέρωση έντυπου και ηλεκτρονικού Αρχείου (Βάση Δεδομένων) με στοιχεία, τα οποία κρίνονται απαραίτητα για την παρακολούθηση των δραστηριοτήτων του φορέα. Μέριμνα για τη διασφάλιση του απορρήτου και τήρηση του αρχείου, καθώς και των τηλεφωνικών μηνυμάτων και σημειωμάτων που αφορούν στις εξυπηρετούμενες σε ασφαλείς συνθήκες. Οι βάσεις δεδομένων απαρτίζονται από επιμέρους αρχεία αναφορικά με: i. τον προγραμματισμό των ατομικών ή ομαδικών συνεδριών συμβουλευτικής μέσω της ενημέρωσης και της διαχείρισης του αρχείου με τις ατομικές ή ομαδικές συνεδρίες, ii. την καταχώρηση ωρών ατομικών ή ομαδικών συνεδριών συμβουλευτικής ανά σύμβουλο και με χρονολογική ακολουθία, iii. την καταχώρηση των στοιχείων από τα αντίστοιχα έντυπα για την κάθε εξυπηρετούμενη. • Τήρηση του βιβλίου τηλεφωνικών επικοινωνιών (όπου απαιτείται) και του βιβλίου ραντεβού των εξυπηρετούμενων. • Μέριμνα για την ομαλή λειτουργία του μηχανογραφικού εξοπλισμού του Κέντρου, καθώς και για ό,τι συσχετίζεται με τη λειτουργία του κτηρίου, του περιβάλλοντος χώρου, την προμήθεια αναγκαίου υλικού κ.ο.κ. • Ειδικότερα όσον αφορά τις/τους κοινωνιολόγους/συμβούλους υποδοχής: Παρέχουν σε ατομική ή ομαδική συνάντηση

υπηρεσίες εργασιακής συμβουλευτικής και συμπληρώνουν τα σχετικά εργαλεία. Συνεργάζονται με άλλες υπηρεσίες, παρακολουθούν την πορεία των εξυπηρετούμενων που έχουν παραπεμφθεί και διαμεσολαβούν, προκειμένου να διευκολύνουν την πρόσβασή τους σε φορείς προώθησης στην απασχόληση, εκπαίδευσης-κατάρτισης, υποστήριξης της επιχειρηματικότητας, κ.λπ.

2) Σύμβουλος κοινωνικής στήριξης Η/ο σύμβουλος κοινωνικής στήριξης έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες: • Είναι υπεύθυνος/ος στην πρώτη συνεδρία για τη λήψη ενός όσο δυνατό πληρέστερου κοινωνικού ιστορικού της εξυπηρετούμενης, το οποίο καταγράφει και αρχειοθετεί, παράλληλα με τη σύνταξη μιας σύντομης περιγραφής. Ενημερώνει για τις κοινωνικές παροχές που μπορούν να αξιοποιήσουν, για θέματα ασφαλιστικών δικαιωμάτων και άλλα θέματα κοινωνικής προστασίας. • Παρέχει σε ατομική ή ομαδική συνάντηση υπηρεσίες κοινωνικής στήριξης και εργασιακής στήριξης και συμπληρώνει τα σχετικά εργαλεία. • Μετά από κάθε συνεδρία, συμπληρώνει κατά τον λόγο αρμοδιότητάς της/του το έντυπο κοινωνικού ιστορικού, εφόσον χρειάζεται και συμπληρώνει το έντυπο ατομικών συνεδριών. • Παραπέμπει σε άλλες υπηρεσίες εξειδικευμένης στήριξης, όταν αυτό είναι απαραίτητο. Κάνει τη διασύνδεση π.χ. με υπηρεσίες υγείας, κοινωνικές υπηρεσίες κ.λπ. • Συνεργάζεται με άλλες υπηρεσίες, παρακολουθεί την πορεία των εξυπηρετούμενων που έχουν παραπεμφθεί και διαμεσολαβεί, προκειμένου να διευκολύνει την πρόσβασή τους σε φορείς προώθησης στην απασχόληση, εκπαίδευσης-κατάρτισης, υγείας- πρόνοιας, κ.λπ. • Καταχωρεί τις σημειώσεις από τη συνεδρία με την εξυπηρετούμενη στον Η/Υ, τηρεί ηλεκτρονικό αρχείο του κοινωνικού ιστορικού, καταχωρεί στοιχεία στη Βάση Δεδομένων, καθώς και στον φυσικό φάκελο της εξυπηρετούμενης.

3) Σύμβουλος ψυχολογικής στήριξης Η/ο Σύμβουλος ψυχολογικής στήριξης έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες: • Παρέχει ψυχολογική στήριξη σε ατομική ή ομαδική συνάντηση, λαμβάνει πληροφορίες για τις οικογενειακές σχέσεις, καθώς και για τις ευρύτερες κοινωνικές σχέσεις. Εντοπίζει δυσκολίες επικοινωνίας και προσπαθεί για την ανάπτυξη υποστηρικτικού δικτύου. • Ενδυναμώνει την εξυπηρετούμενη, ώστε να αναγνωρίσει τις βασικές συναισθηματικές ανάγκες της και κατά πόσο αυτές εκπληρώνονται στις παρούσες σχέσεις της. • Παραπέμπει σε άλλες υπηρεσίες εξειδικευμένης στήριξης, όταν αυτό είναι απαραίτητο. Κάνει τη διασύνδεση π.χ. με υπηρεσίες υγείας, υπηρεσίες ψυχικής υγείας κ.λπ. • Συνεργάζεται με άλλες υπηρεσίες, παρακολουθεί την πορεία των εξυπηρετούμενων που έχουν παραπεμφθεί και διαμεσολαβεί, προκειμένου να διευκολύνει την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες υγείας, πρόνοιας, κ.λπ. • Παρέχει σε ατομική ή ομαδική συνάντηση υπηρεσίες εργασιακής στήριξης και συμπληρώνει τα σχετικά εργαλεία. • Συνεργάζεται με άλλες υπηρεσίες, παρακολουθεί την πορεία των εξυπηρετούμενων που έχουν παραπεμφθεί και διαμεσολαβεί, προκειμένου να διευκολύνει την πρόσβασή τους σε φορείς προώθησης στην απασχόληση, εκπαίδευσης-κατάρτισης, υποστήριξης της επιχειρηματικότητας, κ.λπ. • Καταχωρεί τις σημειώσεις από τη συνεδρία με την εξυπηρετούμενη στον Η/Υ, τηρεί ηλεκτρονικό αρχείο του ιστορικού, καταχωρεί στοιχεία στη Βάση Δεδομένων, καθώς και στον φυσικό φάκελο της εξυπηρετούμενης.

4) Σύμβουλος νομικής στήριξης Η/ο σύμβουλος νομικής στήριξης έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες: • Παρέχει σε ατομική ή ομαδική συνάντηση, υπηρεσίες νομικής στήριξης

στις γυναίκες που αντιμετωπίζουν προβλήματα νομικής φύσεως. • Παρέχει νομικές πληροφορίες και διευκολύνει τις διαδικασίες που κινεί η εξυπηρετούμενη. Μεταξύ των θεμάτων που επιλαμβάνεται είναι η συμβουλευτική σε ζητήματα οικογενειακού δικαίου, ενδοοικογενειακής βίας, πολλαπλών διακρίσεων και λήψης μέτρων για την προστασία της γυναίκας, όπως επίσης και σε συμβουλευτική για την τακτοποίηση της αστικοδημοτικής της κατάστασης και του καθεστώτος διαμονής της αν πρόκειται για μετανάστρια κ.λπ. • Συνεργάζεται με φορείς που δέχονται αιτήματα ή καταγγελίες γυναικών θυμάτων έμφυλης βίας ή/και πολλαπλών διακρίσεων, προκειμένου να ενημερωθούν για τις αναγκαίες διαδικασίες. Επεξηγεί, εάν χρειάζεται, τις διοικητικές διαδικασίες και προτείνει στους φορείς τη διαδικαστική πορεία (π.χ. νοσοκομεία, κοινωνικές υπηρεσίες, αστυνομικές αρχές) που θα ακολουθήσουν για να κατοχυρωθούν τα δικαιώματα των γυναικών. Συνεργάζεται με όλα τα στελέχη της δομής και όλες τις ειδικότητες για την κοινή αντιμετώπιση των εξυπηρετούμενων γυναικών. • Συμπληρώνει το έντυπο νομικής κατάστασης της εξυπηρετούμενης το μέρος που αφορά στις δικές της/του ενέργειες και ενημερώνει τον φάκελο της εξυπηρετούμενης μετά από την κάθε συνεδρία, καθώς και τα αρχεία του Συμβουλευτικού Κέντρου. • Συνεργάζεται με τους κατά τόπους Δικηγορικούς Συλλόγους για την παροχή νομικής βοήθειας από τα μέλη του προς τις γυναίκες θύματα βίας έμφυλης βίας ή/και πολλαπλών διακρίσεων που έχουν ανάγκη. • Παραπέμπει σε νομικές υπηρεσίες - φορείς που εν δυνάμει θα συνεργαστούν με το Κέντρο, όπως εισαγγελία, δικαστικές, αστυνομικές αρχές. • Καταχωρεί, τις σημειώσεις από τη συνεδρία με την εξυπηρετούμενη στον Η/Υ, τηρεί ηλεκτρονικό αρχείο, καταχωρεί στοιχεία στη Βάση Δεδομένων, καθώς και στον φυσικό φάκελο της εξυπηρετούμενης.

Γιατί περισσότεροι από 1 στις ειδικότητες (maximum 2)

Σε ό,τι αφορά την παρακολούθηση (follow up) της πορείας της εξυπηρετούμενης γυναίκας, διενεργείται είτε κατ' ιδίαν συνάντηση είτε τηλεφωνική επαφή σε τρεις (3) χρονικές περιόδους μετά το πέρας των παρεχόμενων υπηρεσιών στη εξυπηρετούμενη γυναίκα: ένα (1) μήνα, τρεις (3) μήνες και έξι (6) μήνες.

Δειγματοληπτικά

Καταφύγιο Γυναίκας - Κέντρο Στήριξης Κακοποιημένων Γυναικών Δήμος Ζακύνθου

Ο Δήμος Ζακύνθου, το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων (δια της Γενικής Γραμματείας Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Κατάρτισης και Δια Βίου Μάθησης) και το Ίδρυμα Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης συνεχίζουν επιτυχώς τη λειτουργία του Κ.Δ.Β.Μ. του Δήμου Ζακύνθου στο οποίο θα υλοποιηθούν προγράμματα Γενικής Εκπαίδευσης Ενηλίκων με εκπαιδευτικές δράσεις Εθνικής και Τοπικής Εμβέλειας. Στο Κ.Δ.Β.Μ. του Δήμου Ζακύνθου μπορούν να δημιουργηθούν τμήματα για τα ακόλουθα προγράμματα:

ΤΙΤΛΟΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ Δήμου Χερσονήσου . Κρήτη .

1. Συμβουλευτική σε εξειδικευμένα θέματα (σχολικός εκφοβισμός, διαδίκτυο, Πρόληψη εξαρτήσεων, διατροφή κλπ) – 25 ώρες
2. Συμβουλευτική σε ευάλωτες κοινωνικά ομάδες – 50 ώρες
3. Σύνδεση σχολείου – οικογένειας – 25 ώρες

4.Νέες τεχνολογίες στην τρίτη ηλικία – 25 ώρες

5.Θεατρικό Εργαστήρι (ανεβάζω τη δική μου παράσταση) – 50 ώρες

Τα προσφερόμενα προγράμματα μπορούν να παρακολουθήσουν ενήλικες ανεξαρτήτως χώρας καταγωγής, ηλικίας και μόρφωσης, καθώς και μέλη ευάλωτων κοινωνικά ομάδων. Για την ένταξη των ενδιαφερομένων στα τμήματα απαιτείται η συμπλήρωση σχετικής αίτησης με επίδειξη του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας ή του διαβατηρίου του υποψηφίου. Το έργο συγχρηματοδοτείται από την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» (137 γυναίκες δολοφονούνται κάθε μέρα από τον σύντροφο ή κάποιον συγγενή τους. 1 στις 5 έχει δεχτεί κάποιας μορφής κακοποίηση – λένε οι έρευνες, εγώ νομίζω ότι είναι παραπάνω. Το 42% των γυναικών-θυμάτων εγκλημάτων «τιμής», δολοφονούνται γιατί θεωρήθηκε ότι διέπραξαν κάποιο σεξουαλικό «ατόπημα». Και «Το σπίτι είναι το πιθανότερο μέρος διάπραξης εγκλήματος σε βάρος μιας γυναίκας».) Γιωργής Καρατάσιος

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΕΡΕΤΖΑΚΗΣ

ΠΡΟΣ :

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ - ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ , Δραγατσάνιου αρ.8, 10559 Αθήνα (υπόψιν Γενικής Γραμματέως Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας των Φύλων κας. Μαρίας Συρεγγέλα)

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ : (υπόψιν Πρ.ΔΣΚ κο. Περικλή Ξηρογιάννη), Δικαστικό Μέγαρο Καλαμάτας, Καλαμάτα)

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ : (υπόψιν Εισαγγελέως Πρωτοδικών Καλαμάτας κας.Σοφίας Γκουγκουλιάννα)

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ :

Γραφείο Δημάρχου

το Δ.Σ. Δήμου Καλαμάτας

Δ/νη Προσωπικού Δ.Καλαμάτας

Γ.Γ.Δήμου Καλαμάτας

Κέντρο Συμβουλευτικής Γυναικών Θυμάτων Βίας Δ.Καλαμάτας Περρωτού & Μαντίκλου Καλαμάτα